

REVISTA

Suflet de femeie

NR. 25

SUFLETDEFEMEIE.RO

Decembrie

Îți mulțumim că,
TE-AI NĂSCUT

nu-ți pierde
pacea

Un Mesaj Pentru Tine

Epilog

Cuprins

- 06 DECEMBRIE**
ELISABETA POPESCU
- 07 DEVOȚIONAL DE ÎNCURAJARE**
CRENGUȚA STOIAN
- 08 MARIA, MAMA LUI ISUS**
SIMONA POP
- 10 PARTEA CEA BUNĂ SĂRBĂTORILOR**
RODICA FILIP
- 12 UN MESAJ PENTRU TINE**
ANAMARIA PROSTEAN
- 13 SĂRBĂTOAREA DIN INIMĂ**
ANCA MRAZIK
- 14 ÎȚI MULȚUMESC CĂ TE-AI NĂSCUT**
REBECA BELEAN
- 15 LA NAȘTEREA LUI**
MARICICA CRISTEA
- 16 LUMINA CĂLĂUZITOARE ȘI STEAUA DE LA RĂSĂRIT**
VALERICA STRUBERT
- 17 BINE AI VENIT ISUSE**
GETA LUPOIU
- 18 FERICE DE CEI ÎMPĂCIUITORI**
CARMEN NISTOR

- 20 NU-ȚI PIERDE PACEA**
MĂRIOARA VASILCA
- 22 PACEA-ROADA DUHULUI SFÂNT**
MARIA SEICAN
- 24 ROB BUN ȘI CREDINCIOS**
DANA BARTUȘ
- 25 ZIDUL PLÂNGERII**
LIDIA ALDEA
- 26 PUTEREA RUGĂCIUNII**
LIDIA ALDEA
- 28 BINECUVÂNTAREA ȘI PUTETEĂ UNITĂȚII**
ÎN RUGĂCIUNE
MIRELA PETAN
- 30 VĂ Scriu PREAIUBITELOR**
LUCIANA PRIP
- 32 ORICE NI SE DĂ BUN**
MARIA POPA
- 33 EPILOG**
ALEXANDRA CHERTEȘ
- 34 LISTĂ DE CUMPĂRĂTURI**
CAMELIA MRGINEAN
- 35 BISCUȚI CU DULCEAȚĂ**
NATALIA ZSOLDOS
- 36-39 PROMOVARE EVENIMENTE/ SERVICII**

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica "Betania", Târgu Mureș
Mia Pop
Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica "Bethel", Târgu Mureș

DESIGN

Luciana Sand

CORECTURĂ ȘI REDACTARE

Luciana Sand
Ruxandra Petrina

Colectivul de redacție *Suflet de femeie* vă mulțumește!

Venim spre Dumneavoastră cu recunoștință și cu mulțumire pentru eforturile și resursele pe care le-ați oferit, pentru ca împreună, în unitate să putem sluji și lăuda un Dumnezeu glorios.

Revista " Suflet de femeie „, nu ar fi ajuns la numărul 25. fără articolele voastre, fără susținerea în rugăciune și fără eforturile financiare, pentru care colectivul de redacție vă apreciază și vă este profund recunoscător.

Atât de mare e Lucrarea mâinilor Lui, prin credința noastră!

De aceea, vrem să vă încurajăm pe această cale "să nu obosim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală. (Galateni 6 : 6 – 9), căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu”(2 Corinteni 9:7)

Dacă doriți să ne sprijiniți în continuare în lucrarea "Suflet de femeie", atât cu articolele, cât și cu finanțele voastre, vă invităm să folosiți datele de contact de mai jos:

e-mail: contact@sufletdefemeie.ro

Fundația Mater, cont în lei Banca Românească Tg. Mureș
RO21BRMA0330033872400000

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Pacea noastră cea de toate zilele

Un nou final de an, pregătiri multe pentru sărbători, planuri de vacanță, alegeri parlamentare, bilanțuri, bugete, evaluări, împletite fie cu bucurii, fie cu dezamăgiri, fie cu succese, fie cu regrete.

Oare ce ar fi mai prioritar, cum să ne împărțim timpul și la ce să ne dedicăm atenția?

Vremurile se aseamănă cu ceea ce se petrecea în Israel în timpul ocupației romane, în perioada nașterii Domnului nostru Isus Hristos...

În anul acesta, am vizitat Betleemul și îmi amintesc de privesc cu nădăjdie din câmpul păstorilor, acolo unde în vremuri de mare tensiune politică și militară, s-au arătat îngerii unor oameni simplii de la țară, care-și păzeau turmele noaptea. Cu ce scop? Să le aducă o veste bună, să îi îndemne să nu se teamă pentru că s-a născut un Salvator. În timp ce se aflau sub ocupație romană și nu puteau să influențeze prea mult mersul vieții politice, militare sau economice, cu siguranță acești păstori aveau multe semne de întrebare despre viitor, multe amenințări și îngrijorări. M-am gândit la această scenă an de an, dar abia acum am observat un detaliu, ascuns în refrenul intonat de îngeri:

„Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui”(Luca 2)

În timp ce nimic nu se putea schimba în țară și nici chiar în oraș, la inițiativa păstorilor, pentru că erau prea neînsemnați, nu dețineau nici capital politic, nici economic, iar despre cel militar nici nu poate fi vorba, li se spune să nu se teamă și li se vorbește despre pace.

Omul are nevoie de pace interioară, pace în familie, pace la locul de muncă, pace și liniște în orice loc în care s-ar afla

și cu toate acestea în fiecare zi avem mai multe ocazii în care suntem luați cu asalt de vești care nu ne plac, de atitudini care ne rănesc, de nedreptăți și toate acestea sunt ocazii de a deschide conflicte de a răni sau de a fi răniți, de a strica relații în care s-a investit mult timp și energie.

Una dintre nevoile de bază ale omului este siguranța și acesta se dezvoltă într-un climat de pace, în timp ce în război ne simțim în pericol.

Planul Lui Dumnezeu este unul adânc și favorabil nouă, oameni din orice națiune și din orice generație, care putem trăi în tihnă, putem avea relații bune, făcute din sinceritate, dreptate, iertare și iubire.

În situații peste care nu avem control, putem avea pacea, pentru că Dumnezeu are toată influența și tot controlul, el a investit tot capitalul, trimițându-L pe Fiul Său Isus aici în lumea lipsită de pace și de liniște.

Ce mare adevăr, desprins din cântecul îngerilor, pacea pe pământ se găsește între oamenii plăcuți Lui Dumnezeu ! Acești oameni sunt cei ce cred în Isus și trăiesc o viață după învățătura Lui și fără credință este cu neputință să-l fim plăcuți Lui "(Evrei 11:6); în consecință fără credință nu avem pace. Credința ne dă putere să iertăm, să iubim, să mergem înainte chiar și atunci când totul pare împotriva noastră, ea ne va face mai mult decât biruitori în orice situație a vieții.

Eu am înțeles că îngerii, i-au îndemnat pe pământeni să celebreze PACEA ce avea să fie instituită de la un capăt la altul al pământului, odată cu Împărăția Cerească, despre care Domnul Isus predica, încă de la prima sa apariție în public, pe Muntele Fericirilor.

Pacea adevărată este doar cea care se dezvoltă atunci când oamenii înțeleg și acceptă voia Lui Dumnezeu pentru viața lor.

Vă dorim un Crăciun binecuvântat și un An Nou în care Pacea să abunde în inima și în casa voastră !

Rodica și Matei Baci
Biserica Betania, Tg. Mureș

Decembrie

*Peste ținuturi și-așteptări
Se-aud cântări în noapte...
Vin îngerii trimiși de sus,
E cerul mai aproape!*

*Slava lui Dumnezeu în cer,
V-aduc o veste bună!
Și pace fie pe pământ...
Cântări, pe deal, răsună!*

*Robia, plânsul, s-au sfârșit
Vă ridicați privirea!
Azi, Prințul păcii a venit
E-aproape izbăvirea!*

*El, Soarele din înălțimi
Aduce zori de viață
Peste-ale inimii ruini
A Cerului speranță!*

*O pace fără de sfârșit
E-a Lui Împărăție...
Belșug de bogății de har,
Cărare în lumină,
Nespuse bucurii de cer,
Deschideți inima spre El,
Cântați de bucurie!*

Articol realizat de:
Elisabeta Popescu,
Biserica Baptista Sf. Treime, Alba Iulia

DEVOȚIONAL DE ÎNCURAJARE

Asemeni copiilor, căutăm protecție, căutăm persoana pe care să ne putem baza, căutăm întruna să ducem o viață aproape perfectă, dacă aș putea spune astfel. Și, în căutarea și alergarea noastră, deodată se întâmplă ceva de parcă toate principiile și valorile în care credeai îți sunt încălcate, neînțelese, amestecate și zdruncinate. Primele întrebări nu întârzie să apară în mintea noastră: "Ce este aceasta? Cum ies din această situație?" Și așa și trebuie: să fim precum copilașii care au nevoie de ajutorul tatălui ce-i ia de mână și le spune că totul va fi bine: "doar dă-mi mâna și eu te voi conduce". În întuneric, frica dispare pentru că știi că El ți-a promis că e cu tine și nu ți se poate întâmpla nimic rău.

El, Tatăl, este acolo, poți pune capul liniștit seara pe pernă pentru că știi că totul este în control; vine dimineața și deschizi ochii cu emoție să vezi dacă simți, cum simți și dacă prezența Tatălui e încă acolo...

Draghele mele, încurajarea mea pentru voi este ca, indiferent ce simțiți sau ce așteptați, când luați fiecare zi de la capăt, să-L credeți pe cuvânt pe Creatorul, Tatăl. A promis și este scris în Cuvântul Său, Biblia, că nu te va părăsi niciodată.

Doar crede că nu ești singură nici în zburciunile tale, în luptele pe care le duci, dar nici în bucuriile tale.

Vă doresc să fiți femei puternice, pline de credință și pace, pentru că aveți pe Cineva care vă ia de mână pentru a fi în siguranță în orice împrejurare a vieții. Și anul ce vine, să avem și mai multă pasiune de a fi purtătoare ale Gloriei Lui Dumnezeu, acolo unde EL, ne-a așezat pe fiecare.

Fiți binecuvântate în tot ceea ce faceți!

Articol realizat de:
Crenguta Stoian - (Tineri Pentru Misiune)

Maria,

MAMA DOMNULUI ISUS

slujirea lui Dumnezeu, oricât ar costa

Recunosc că sunt una dintre acele persoane care anticipează cu sufletul la gură Sărbătoarea Nașterii Domnului Isus. Îmi place atmosfera acestei Sărbători, colindele, cadourile, dar mai ales narațiunile biblice care descriu evenimentele petrecute acum două mii de ani la Betleem. An de an mă apropii cu drag de personajele care au fost prezente acolo, privind nașterea prin ochii lor. Anul acesta m-am apropiat în mod deosebit de Maria, mama Domnului Isus sau Fecioara Maria, după cum este ea cunoscută în popor. Mărturisesc sincer că nu fără teamă am

ales să vă împărtășesc câteva gânduri despre această femeie deosebită, dat fiind faptul că de-a lungul veacurilor ea a constituit de prea multe ori o sursă de controverse nesfârșite pentru biserica creștină. Conștientă de toată încălcătura acestui nume, îndrăznesc să mă apropii cu reverența cuvenită de Maria, fecioara din Israel, aleasă de Dumnezeu pentru a fi mama Domnului nostru Isus Hristos. Temându-ne să nu greșim, vorbim poate de prea puține ori despre ea și pierdem din vedere un exemplu atât de bun de urmat de noi, femeile.

Multe lucruri pot fi spuse despre

această femeie deosebită, iar eu nu intenționez să prezint o listă exhaustivă a trăsăturilor ei nobile de caracter. Vreau să privim puțin în ea prin prisma următoarei sintagme: Slujirea lui Dumnezeu, oricât ar costa. Asta mă impresionează pe mine cel mai mult când citesc în Biblie despre mama Domnului Isus.

Evanghelistul Luca ne ajută să ne apropiem de Maria, de inima ei nobilă, de caracterul ei curat în mijlocul unei lumi la fel de nepăsătoare și imorale ca a noastră. Din primul capitol al evangheliei doctorului Luca aflăm că Maria era o „fecioară logodită” (Lc. 1:27). Îngerul Gabriel i se arată numind-o „binecuvântată între femei”. Tot de la el aflăm că Domnul era cu Maria. Nefiind o sfântă fără păcate, cum o consideră unii,

Temându-ne să nu greșim, vorbim poate de prea puține ori despre ea și pierdem din vedere un exemplu atât de bun de urmat de noi, femeile.

„chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie” (Luca 2:35)

Maria a fost o femeie credincioasă care și-a trăit viața cu Dumnezeu în credință și curăție.

Vestea pe care i-o aduce îngerul, și anume aceea că va rămâne însărcinată și va naște un Fiu căruia îi va pune numele Isus și care va fi Fiul Celui Prea Înalt, o tulbură și o nedumerește pe Maria. „Cum se va face lucrul acesta fiindcă eu nu știu de bărbat?” Era cu totul altceva să fii însărcinată atunci în afara căsătoriei în Israel față de situația din zilele noastre. Acum problemele sunt mai mult de factură materială, rușinea fiind aproape absentă în astfel de cazuri, dintre care unele sunt mediatizate și laudate chiar în mijloacele media. Dar pentru Maria riscul era mare. Legea mozaică prevedea lapidarea, adică uciderea cu pietre, a unei fete din Israel care s-ar fi găsit într-o așa situație. Ce să mai spunem de Iosif, logodnicul ei? Cum urma să reacționeze el? Și cum rămânea cu

toate visele frumoase și romantice pe care sunt sigură că, la fel ca orice femeie, și le făcuse și Maria? Ce teamă, ce îndoieli, câte întrebări au inundat probabil sufletul acestei fete frumoase la suflet căreia îngerul Gabriel îi spusese „Domnul este cu tine”! Ce decizie să ia? Cum să răspundă? Căci nici atunci, nici acum, Dumnezeu nu intra cu forța în viața cuiva. În tinerețea ei, în credința ei, cu înțelepciunea pe care o avea, Maria a cântărit riscurile și a spus cuvintele acestea bine cunoscute și vrednice de admirație: „Iată roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!” Maria și-a validat credința, hotărând să-L slujească pe Dumnezeu cu orice preț, chiar dacă nu înțelegea totul pe deplin.

Sunt sigură că viața ne așează și pe noi în astfel de situații în care trebuie să alegem să slujim lui Dumnezeu chiar dacă ne costă. Poate colegii de serviciu ne vor spune la fel cum i-au spus unei prietene dragi de-a mele, care le mărturisea că ea crede Scriptura, că e dusă cu pluta. Poate va trebui, ca tânără, să renunți la prietenia cu un băiat nepotrivit. Poate va trebui să te confrunți cu niște părinți care nu sunt de acord cu credința ta, și aici gândul îmi zboară la o altă prietenă, care are permanent dezacorduri cu părinții datorită credinței pe care a descoperit-o recent. Poate

nu vei minți ca toți cei din jur și-ți vei atrage batjocura unora. Și lista ar putea continua – dar oare nu așa, plătind un preț, jertfind din ceea ce avem sau am putea avea, pierzând anumite relații, arătăm că-L iubim pe Dumnezeu, nu doar teoretic ci și practic?

Dar nu oricine este gata să plătească prețul slujirii adevărate. Din „Cântarea Mariei”, prezentată în Luca 1:39-55, vedem cât de aproape era Maria de Dumnezeu, cât de bine Îl cunoștea, cât de certă era credința ei. Orice teolog ar fi mândru să-și poată atribui aceste

Legea mozaică prevedea lapidarea, adică uciderea cu pietre, a unei fete din Israel care s-ar fi găsit într-o așa situație

cuvinte. Sufletul Mariei se bucura în Domnul, Îl preamărea, recunoștea că era lipsită de merite înaintea lui Dumnezeu și că Dumnezeu o alesese în Suveranitatea Lui. Maria Îl cunoștea foarte bine caracterul. Știa că este atotputernic, îndurător, bun, stăpân al destinului uman, ajutorul lui Israel. Cunoștea chiar și promisiunea lui Dumnezeu față de Israel și recunoștea împlinirea acestei promisiuni în ea.

Mă întreb câte dintre noi avem aceste convingeri ferme despre caracterul Tatălui nostru din ceruri care ne iubește, este în controlul vieților noastre, este bun, îndurător și Își ține promisiunile? Doar așa vom fi gata să plătim prețul slujirii adevărate.

Îmi place faptul că Maria, mama Domnului Isus, a fost prezentă la prima minune a Lui, la nunta din Cana Galileei (Ioan 2:1-12). Din istorisirea evanghelistului Ioan reiese preocuparea ei pentru nuntași. Această preocupare o face să se adreseze Domnului: „Nu mai au vin.” Tot aici observăm credința ei în Isus și cunoașterea puterilor Lui: „să faceți orice vă va zice”, spune ea slujitorilor.

Poate vă amintiți că la nașterea Domnului Isus, bătrânul Simeon a făcut o proorocie Mariei: „chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie” (Luca 2:35). Un alt preț al slujirii pe care l-a plătit ea

s-a materializat la răstignire, acolo unde Maria și-a văzut Fiul preaiubit murind. Asemenea Evei, din prima noastră întâlnire, și Maria a experimentat durerea pierderii unui copil. Dacă va trebui cumva ca și unele dintre noi să trecem printr-o experiență atât de dureroasă, mă rog să avem reacția Mariei și să rămânem tari în credință și lipite de Dumnezeu, căci doar acolo vom găsi alinarea adevărată. Pe ce mă bazez când afirm că Maria a rămas credincioasă lui Dumnezeu? În Faptele Apostolilor 1:14, o vedem prezentă în camera de sus împreună cu ucenicii, stăruind în rugăciune. Fecioara Maria pe care a vizitat-o îngerul Gabriel a rămas aceeași femeie evlavioasă, rugativă și binecuvântată de Cel Prea Înalt, în ciuda prețului mare pe care l-a plătit.

Dacă ar fi să trag linie și să formulez o concluzie legată de viața acestei femei extraordinare aș spune următoarele: Maria nu a avut

o viață ușoară, nu a trăit în bogăție, a riscat să-și strice reputația și să-și piardă logodnicul. A avut îndoieli ca și noi, a fost tulburată de ceea ce i se întâmpla, cum suntem și noi câteodată, DAR a continuat să se încreadă în Dumnezeu, s-a dăruit complet Lui, trup, suflet și duh și a ales să-L slujească oricât ar fi costat-o. Dar noi? Închei subliniind încă o dată că o astfel de slujire jertfitoare nu este posibilă decât în contextul unei vieți trăite în comuniune și apropiere permanentă de Dumnezeu.

Articol realizat de:
Maria Seican
Biserica Baptistă Sibiu

„Sărbători fericite!”

ne spunem unii altora în preajma frumoaselor zile de iarnă care marchează semnificativ istoria lumii și a vieții fiecăruia dintre noi. Vine iar Crăciunul și va trece, atât de repede! Nici nu apucăm să ne dăm bine seama cum trece viața, pentru că suntem extrem de preocupați de câte avem de făcut ca aceasta să fie mai bună, mai ușoară, mai fericită. Și, totuși, ce înseamnă, cu adevărat, aceste sărbători pentru noi, creștinii români? Un episod sugestiv din Sfânta Scriptură, bine cunoscut de către cititorii fideli, este cel descris în Luca 10:38-42. Marta tratează cu multă atenție vizita Celui mai proeminent musafir pe care l-a avut vreodată: Domnul Isus Hristos. Ea își arată devotamentul față de El prin „multă slujire”. Nu-i oferă doar un fotoliu și o cafea bună, ci își dă toată silința să creeze un cadru confortabil și onorabil pentru El. Cui nu-i place să fie tratat în felul acesta?

În schimb, Maria, sora Martei, nu

este preocupată deloc de ce vor mânca musafirii, cum arată casa, sau ce cumpărături ar mai trebui făcute. Ea se așează la picioarele Mântuitorului ascultă cuvintele-l dătătoare de viață. Momente ca acestea sunt cu totul și cu totul speciale. Nu este timpul să curețe morcovi, să ștergă praful sau să calce fața de masă. Acum El se află acolo, în fața ei. Poate să-l pună întrebări, să-i mărturisească neputințele ei, băcăliile zilnice, frământările și durerile inimii. Îl poate cunoaște mai bine și poate privi dincolo de toate, ascultând cuvintele vieții veșnice. O, e atâta pace în cuvintele Lui, atâta bucurie, atâta împlinire când Îl ascultă! Nimic din tot ce este în jur nu mai contează.

Privind acest tablou, poți observa două femei cu preocupări diferite: o bună gospodină care își gătește casa și masa pentru musafiri de onoare și o

curioasă care își alimentează sufletul cu cele mai înțelepte învățături pe care le-a auzit cineva vreodată. Care este scorul?

Ca una căreia îi place să primească oaspeți, prefer ca ori de câte ori cineva intră în locuința mea, totul să strălucească iar musafirii să fie încântați de tratație. De aceea o înțeleg pe Marta. Doar că, asemenea ei, devin deseori frustrată, îngrijorată sau tensionată. „Din ce cauză?” mă întreb. Iar Domnul îmi spune, din nou, calm și plin de dragoste, așa cum îmi imaginez că i-a răspuns Martei: „un singur lucru trebuie. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua.” Luca 40:42.

Dar cum să stai și să te rogi, să citești Biblia sau o carte bună, care-L revelează pe Dumnezeu, când parcă toate lucrurile din jur strigă că trebuie făcute? Când Domnul îi spune Martei că doar un singur lucru trebuie, El nu exclude îndatoririle fiecărei femei de soție, mamă, gospodină, membră a unei biserici. E important să ținem seama de context. Domnul Isus se adresează unei femei care s-a focalizat pe slujirea Celui

mai prețios musafir pe care l-a avut vreodată, uitând să aprecieze valoarea prezenței Sale în casa ei.

Oare nu facem și noi aceeași greșală de sărbători? Ne extenuăm curățind fiecare colțișor din casele noastre. Gătim, mai mult decât suficient. Cheltuim pentru un plus de eleganță.

Maria a făcut alegerea corectă. Trupul are nevoile lui și e bine să fie îngrijit. Însă, cea mai importantă parte a ființei noastre este sufletul, care „trebuie” să se hrănescă din Dumnezeu și să se odihnească în El. Când sufletul este gol, flămând sau bolnav, și trupul suferă. Când sufletul este armonizat de prezența lui Dumnezeu, pacea și bucuria inundă întreaga ființă. De aceea merită să-i dăm mult mai multă atenție!

Ce plăcut răsună colindele, care ne reamintesc de nașterea Mântuitorului iubit! Ce frumoase sunt casele și orașele împodobite cu globuri și luminițe care mai de care mai atrăgătoare! Ce apetisante mesele încărcate de bunătați! Ce bine-venite vizitele rudelor și ale prietenilor! Ce bine sună urările de bi-

*Să cântăm, să
ne rugăm, să
ascultăm mesaje
creștine, să medi-
tăm la Cuvântul
lui Dumnezeu și
să-L prezentăm
celor din jur pe
Isus Hristos,
punctul central al
sărbătorilor!*

necuvântare! Dar toate acestea nu sunt decât picături dintr-un ocean pentru sufletele noastre, create cu nevoia de a dobândi mult mai mult.

Sărbătorile aduc fericire, pace și bucurie acelor care știu să aleagă partea cea bună. Punctul central al sărbătorilor de iarnă nu e masa bogată pe care o putem oferi oaspeților, nici curățenia din casă, nici bradul frumos împodobit, și nicidecum Moș Crăciun cu sacul lui. Toate acestea nu sunt decât surogate care au eclipsat în mintea noastră valoarea inestimabilă a venirii Mântuitorului în lumea plină de păcat.

Te invit să pregătim aceste sărbători și să le petrecem urmărind mereu „partea cea bună”! Să cântăm, să ne rugăm, să ascultăm mesaje creștine, să medităm la Cuvântul lui Dumnezeu și să-L prezentăm celor din jur pe Isus Hristos, punctul central al sărbătorilor! El nu e doar un prunc micuț, născut într-o iesle, ci e Regele regilor! El a venit să ne mântuiască de păcate, să ne așeze în Împărăția Sa, într-o continuă și fericită sărbătoare.

Articol realizat de:
Rodica Filip

Un Mesaj Pentru Tine

Când am fost întrebată dacă aş dori să scriu un articol în „Revista Suflor de femeie”, am simţit cum Dumnezeu a cuprins inima mea în bucurie şi dragoste, încât mi-am dorit să o fac.

Rugăciunea mea este ca tot ceea ce am scris în aceste rânduri să îţi vorbească şi să înţelegi cât de valoroasă eşti în ochii singurului Domn al acestui univers, Isus Hristos Fiul Lui Dumnezeu.

În acest articol am cuprins trei lucruri pe care vreau să le împărtăşesc cu tine:

1. Ai fost creată în imaginea Lui Dumnezeu.
2. Dumnezeu te cunoaşte.
3. Dumnezeu te iubeste

Iată ce spune în Geneza 1:26-27: „Dumnezeu a zis: să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră. Dumnezeu a făcut pe om după Chipul Său, l-a făcut după chipul Lui Dumnezeu; parte bărbătească şi parte femeiască i-a făcut.” O adevărată binecuvântare ai din partea Lui Dumnezeu şi anume faptul că eşti creată în imaginea Sa, nu-i aşa?

Eşti creaţia mâinilor Sale, iar asta îţi dă o valoare nespus de mare.

Aşa cum un tâmplar cunoaşte creaţia sa, aşa te cunoaşte Dumnezeu pe tine. Psalmul 139:1-3 spune: „**Doamne tu mă cunoşti de aproape şi mă cunoşti; ştii când stau jos şi când mă scol, şi de departe îmi pătrunzi gândul.**”

El, nu doar că te-a creat, dar te şi cunoaşte mai bine ca oricine, chiar şi decât tine. El cunoaşte toate căile tale, ştie când inima ţi-e frântă şi când inima îţi zâmbeşte.

Ieremia 31:3 spune: „**Domnul mi se arată de departe: Te iubesc cu o iubire veşnică de aceea îţi păstrez bunătatea Mea.**”

Dacă vreodată am fost copleşită de ceva, asta a fost datorită dragostei Sale! El doreşte să te coplească şi pe tine cu nemărginita Lui dragoste şi doreşte cu adevărat să îţi îndeplinească toate nevoile tale.

Totuşi această dorinţă a Lui Dumnezeu de a revărsa dragostea Sa în tine, necesită un răspuns din partea ta.

Dumnezeu a pus în tine nevoia de atenţie şi afecţiune, însă dacă o vei căuta în braţele unui băiat, care nu are intenţii serioase şi nu este născut din Dumnezeu, vei avea parte de suferinţă şi durere.

Indiferent de ceea ce crezi tu, doar Dumnezeu ştie să se îngrijească cel mai bine de tine, NIMENI NU TE IUBEŞTE MAI MULT DECÂT EL! Caută mai întâi să te îndrăgosteşti de Domnul Isus, Cel care a lăsat confortul pentru o ieszle şi coroana de aur pentru o coroană de spini. Acest lucru, doar pentru tine. Ca tu să trăieşti veşnic şi să înţelegi că El doreşte din toată inima să-ţi facă bine.

Ceea ce El aşteaptă din partea ta, e să îi oferi inima ta şi vei vedea cum sacul de jale ţi-e schimbat în veselie şi-n loc de tristeţe vei fi încinsă cu bucurie.

Articol realizat de:
Anamaria Prostean
Biserica Neemia, Brateiu

Sărbătoarea din Inimă

Ne apropiem tot mai mult de frumoasele Sărbători în care celebrăm naşterea Mântuitorului nostru şi încetul cu încetul începem să ne pregătim. Noi, care suntem experte în tot ce înseamnă decorat şi aranjat, preparăm cele mai gustoase mâncăruri şi deserturi, pregătim cele mai deosebite ornamente şi decoraţiuni, ne îngrijim de fiecare detalii şi facem în aşa fel încât să nu pierdem nimic din vedere şi chiar cred că Dumnezeu ne-a binecuvântat cu un dar preţios în aceste privinţe. Însă, din cauza agitaţiei şi a tuturor pregătirilor parcă nu ne ajunge timpul pentru a sărbători de fapt adevăratul Sărbătorit, Însuşi Fiul lui Dumnezeu. În continuare aş dori să vedem cum inima noastră poate fi locul în care să răsună sărbătoarea.

1. Mulţumire

Cu siguranţă am avut un an în care am experimentat şi încercări şi momente mai grele, dar în toate acestea Dumnezeu a rămas credincios şi ne-a purtat în braţul Său biruitor. Avem atâtea motive de mulţumire şi aş dori să enumăr doar câteva: mântuire, răscumpărare, sănătate, familie, prieteni, loc de muncă, libertate, protecţie. Sigur

că este mai uşor să fim mulţumitoare când totul merge bine, dar haideţi să îi mulţumim Domnului şi pentru momentele mai grele din acest an, momente care ne-au format şi ne-au întărit credinţa şi să recunoaştem că harul Său este făcut desăvârşit în slăbiciunea noastră şi că de fapt acele momente ne-au adus mai aproape de inima Lui. Să îi mulţumim lui Dumnezeu pentru că şi-a trimis singurul Fiul pentru ca noi să avem viaţă, şi încă viaţă din belşug. Să îi mulţumim pentru toate binecuvântările din acest an şi pentru purtarea de grijă.

2. Bucurie

Îmi place să mă gândesc la bucuria pe care au avut-o păstorii când au văzut Pruncul din ieszle. Mă gândesc că s-au simţit atât de onoraţi să Îl vadă pe Cel care a venit să salveze lumea. Noi avem onoarea şi privilegiul măreţ de a ne numi fice de Rege şi ce motiv mare de bucurie este acesta! Inima noastră poate fi plină de bucurie ştiind că suntem iubite cu o dragoste perfectă, ştiind că nu suntem niciodată singure şi că în Dumnezeu avem totul deplin. Putem avea bucurie ştiind că în mijlocul furtunii Dumnezeu a pregătit o cale de scăpare. Putem avea bucurie ştiind că viitorul nostru este sigur în mâna Tatălui nostru

3. Generozitate

Deşi ne ocupăm mult de casele noastre în această perioadă, haideţi să trecem dincolo de noi şi să îi observăm mai bine pe cei din jur. Haideţi să dăruim din ceea ce la rândul nostru am primit. Haideţi să răspândim o mireasmă a dragostei care nu cere nimic în schimb, o mireasmă a bunătăţii şi facerii de bine, o mireasmă prin care să îi facem pe apropiaţii noştri să se simtă speciali şi preţioşi şi să vadă că cineva se gândeşte la ei. Haideţi să ne facem timp să facem mai multe vizite, să dăm o mână de ajutor, să ne gândim la cei din jur şi să îi apreciem mai mult. Haideţi să fim o binecuvântare pe oriunde mergem.

Sărbători cu adevărat binecuvântate vă doresc!

Articol realizat de:
Anca Mrazik

Îți mulțumim că, TE-AI NĂSCUT

*Vestea bună se aude,
Am venit și noi la ieslea ta
Să te aflăm Sfântă minune
Să-ți cântăm Aleluia.*

*Îți mulțumim că Te-ai născut
Și-a noastre inimi de bucurie le-ai umplut
Îți mulțumim copil divin și sfânt
Că ai venit la noi pe pământ.*

*Ce minune, ce splendoare
Ne-ai adus prunc minunat
Peste tot e bucurie
Ceru-ntreg e luminat.*

*Mii de imnuri Ți se cântă
Fiu prea Sfânt din Dumnezeu
Ne-ai făcut o sărbătoare
Și Te vom slăvi mereu.*

*Print iubit de sus din ceruri
Ai venit umil în iesle jos
Să aduci iertare lumii
Să salvezi pe păcătos.*

*Ne-nchinăm cu bucurie
Azi și noi Isus la ieslea ta
Te primim și-o veșnicie
Pe Tin' Te vom lăuda.*

Fie ca sărbătoarea nașterii Domnului să ne aducă bucurie și pace în casele noastre! Vă dorim un an nou binecuvântat!

Articol realizat de:
Belean Rebeca
Biserica Bethel Tg-Mureș

la nașterea Lui

*Maria s-a aflat însărcinată
umbrită de Duhul Sfânt
cum proroci-au spus
s-a născut Domnul Isus.*

*În Betleemul din Iudeea
magii L-au găsit
nu în palat, ci în iesle
pe Fiul cel iubit.*

*Magii l-au găsit
după stea călăuziți
l s-au închinat
și daruri l-au dat.*

*Împăratul Irod
când a auzit,
fiindu-i frică pentru tron
să-L omoare-a vrut...*

*Și-a ucis toți pruncii
de parte bărbătească
pe toți cei mici,
pân' la doi ani împliniți.*

*Nu a fost în Rama
poate niciodată
o atât de mare jale
și suferințe-n case!*

Articol realizat de:
Maricica Cristea

Steaua de la Răsărit și Lumina călăuzitoare

In călătoria vieții mele, când cărarea îmi era luminată, mă bucuram că pot înainta în siguranță și cu îndrăzneală. Dar, ca fiecare, am avut parte și de zile când în drumul meu s-a arătat umbra întunericii, s-au adunat norii și înaintarea mi-a fost anevoioasă. Atunci mi-am amintit că: "Lumina luminează în întuneric și întunericul nu a biruit-o!"

Apoi, am întors file ale Genezei și am văzut că de la începutul existenței sale, omului i-a fost arătat lumina Cuvântului lui Dumnezeu care trebuia să-i fie o candelă pe cărare. Și așa a fost... până când în grădina Edenului s-a infiltrat mesagerul întunericii, care s-a dat drept purtător de lumină. Ispitit de Șarpe cu o cunoaștere ce promitea să-i deschidă ochii, omul a pierdut de fapt accesul la lumină și a cunoscut întunericul. Apoi, am văzut cum părăsind locul unde a cunoscut lumina, omul a apucat pe drumul întunecat al înstrăinării de Dumnezeu și s-a îndreptat spre Răsărit.

Am găsit în Scripturi că, în înstrăinarea de Creatorul, drumul Răsăritului l-au luat și Cain și ingenoșii constructori ai turnului Babel, precum și mulți alții. Mi s-a părut de-a dreptul interesant să văd cum atrăsă parcă de un magnet, atunci când se împotriveaua voii lui Dumnezeu, omul se îndrepta spre Răsărit, ridicând acolo adevărate fortărețe ale întunericii. Omul..., creat de Dumnezeu Tatăl Luminii, a rămas însetat după lumină, deși în călătoria sa pe pământ a continuat să bijbaie prin labirintul cunoașterii promise.

Și din nou așa a fost, până când la împlinirea vremii Cuvântul lui Dumnezeu s-a făcut trup și a venit să aducă Lumina unei lumi prizoniere în întuneric și ignoranță. Acest eveniment cosmic a marcat cerul și pământul, în cer s-au arătat semne, iar pe pământ oamenii au fost puși în mișcare. Dar ce am văzut din nou în Scripturi, m-a uimit!

În timp ce o lume întreagă zăcea în întuneric, Dumnezeu alege să descopere semnul ceresc al luminii, chiar acolo unde întunericul își făcuse fortăreața! În Răsărit. Și atunci mi-am amintit de acel cuvânt care spune că: "unde s-a înmulțit păcatul, harul s-a înmulțit și mai mult". Tocmai acolo unde s-a înmulțit întunericul, pe bolta cerească din Răsărit s-a arătat o lumină ce anunța Lumina, iar niște magi au văzut-o.

Ei erau preocupați să cunoască ce avea să se întâmple în lume, pentru aceasta cercetau scrieri vechi și căutau să înțeleagă semne cerești. Deși căutători ai cunoașterii adevărului, abia atunci când le-a fost revelat, magii au putut pleca în marea călătorie a vieții lor pentru a cunoaște Adevărul. Urmărindu-le

cu atenție povestea, am observat că deși au parcurs călătoria sub călăuzire divină, aceasta nu li-a scutit de un drum lung, obositor și expus pericolelor. În drumul lor s-au întâlnit chiar și cu dușmanul (cu Irod) care a încercat să-l corupă.

Ca și magii din Răsărit, porniți la drum conduși de acea stea divină, mă regăsesc și eu într-un fel, în călătoria vieții, căutând să urmez călăuzirii Tatălui Ceresc care m-a scos din închisoarea întunericii. Dar la fel cum pentru magi steaua nu era vizibilă în permanență, am constatat și eu că uneori îmi este greu să disting lumina călăuzitoare. În astfel de momente se arată credința noastră, pentru că în final, în această viață suntem și într-o călătorie a credinței.

Atunci când lumina divină a stelei nu le-a fost clară magilor, aceștia s-au lăsat călăuziți de natura lor umană care le-a spus că Împăratul de curând născut ar trebui să fie în casa împăratului. Așa au ajuns ei să stea față în față cu Irod. De câte ori când norii cei negrii s-au adunat să-mi acopere lumina, am luat decizii influențate de raționamente umane și am ajuns să mă întâlnesc cu Irod...? Și iată că, chiar atunci când pornești cu Dumnezeu în calatoria vieții tale, pe parcurse vei întâlni cu provocarea diavolului.

Dar fiind doritori să cunoască "adevărața Lumina care venind în lume luminează pe orice om", magii au părăsit palatul unde au lăsat o mare tulburare. Scriptura notează că plecând ei de la Irod, li s-a rătat din nou steaua pe care o văzuseră în Răsărit. Când au văzut steaua călăuzindu-i din nou și mergând înaintea lor, magii n-au mai putut de bucurie. Doamne, deși în călătoria mea au fost zile când nu am distins lumina Ta călăuzitoare și m-am oprit prin locuri unde "Irod" m-a provocat, îți mulțumesc că Tu ai rămas credincios! Tată Ceresc, te rog fă-mi bucuria de a-mi călăuzi în continuare drumul, pentru că doar prin lumina Ta, pot să văd Lumina!

Articol realizat de:
Valerica Strubert,
Arad, 02.12.2016

Bine ai venit Isuse !

Bine-i venit în lumea noastră
Copil iubit și minunat,
Ai coborât din zarea albastră
Și ai venit ca Împărat.

În urmă, cu mulți ani Isuse
TU, ai venit jos pe pământ.
Să dai bucurii nespuse
Și să-ți implinești cuvântul sfânt.

Când tatăl, puse o ntrebare
Cine ar vrea să se jertfească?
În cer, tăcere s-a făcut, liniște mare
Nici îngeri nu au vrut să-ți implinească.

Era promis prin profeție,
Că se va naște - un ÎMPĂRAT
Și, a venit cu bucurie,
ISUS ca prunc ce ne-a fost dat.

Putea, să vină-ntr-un palat
Dar, nu a fost așa să fie,
EL s-a născut, și-a acceptat
În iesle, pe un fân uscat să vie.

Smerit, plin de iubire ca un tată,
El a venit jos, pe pământ
Printr-o fecioară prea-curată,
Întruchipat prin Duhul Sfânt.

O veste minunată, păstorii au aflat:
În Betlehem, în ieslea-ndepărtată
Născutu-s-a un fiu de împărat
Trimis la noi, ca și un tată.

Afară era frig, iar Iosif cu Maria,
Să poposească, loc nu au aflat
Unde să-L nască pe MESIA,
Căci nimeni nu s-a îndurat.

O mamă, durerile te năpădeau
Ajuns -ai la un grajd cu boi,
Și câte lacrimi îți curgeau,
Pe-obrajii năpădiți de picuri șuvoi.

În depărtări, zarea lumina
E Betlehemul profețit
O stea, și îngeri ce aveau să vină
Să cânte-n cor: COPILE BUN VENIT!

Atunci, în Betlehem, întâia oară
Unitu-s-a pământul și cerul înstelat,
Credeau bogații, că pruncul îl omoară
Dar, n-au putut, căci Dumnezeu L-a dat.

Ajunseră păstorii de la turmă
Călăuziți de steaua luminoasă,
Apoi, și magii au sosit în urmă
Și s-au oprit la acea casă.

Cu daruri prețioase, pentru Împărat
Cu smirnă, aur și tămâie
Pentru micuțul prunc ce li s-a dat
Ca lumea s-o salveze s-o mângâie.

De mii de ani, răsună pe pământ
Vestește nașterea prințului dat,
Colindul, ce-L înalță pe Cel Sfânt
Dar, numai pentru-o noapte, apoi e uitat.

Din nou, se-ntorc în lumea lor
Cu treburi, fără să gândească
Că El venise jos, ca și păstor
Și viață veșnică să dăruiască.

Priviți creștinii! ISUS E VIU!
Stă printre oameni și așteaptă,
Să ne întorcem, până nu-i târziu
La ieslea cea îndepărtată.

De-aceea n-a venit într-un palat,
Ca, orice om să îl cunoască
Oricât ar fi de ne-nsemnat,
Sau câte bogații să stăpânească.

El, s-a născut și pentru mic și pentru mare
Și are milă, de-l primești ca tată.
Mai mult, iubește azi pe fiecare
Și ne învață calea Lui adevărată.

Deci, nu rămâneți doar la un colind
Ce se aude, an de an frumos
Ci-n dragoste deplină-nfăptuind
Tot ce a spus ISUS HRISTOS.

Azi, lasă-L să se nască-n viața ta
Și-apoi, să crească și să lumineze
Cuvântul Lui, citește-L! Te va învăța
Și te va duce tot mai sus pe metereze.

Veni-va împărații lumii să-L omoare
Și să-l alunge din inima ta
Dar tu, să-l aperi, chiar dacă te doare
Răsplata va fi mare-n ȚARA SA.
AMIN

Articol realizat de:
Geta Lupoiu

Ferice de cei IMPĂCIUITORI

"Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu." (Matei 5.9).

Există un verset în Biblie care de mult timp mi-a atras atenția în mod deosebit, și acesta este parte din Predica de pe Munte a Domnului Isus Hristos, care spune: "Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu." (Matei 5.9). M-am gândit în inima mea: "De ce contează atât de mult în ochii lui Dumnezeu cei împăciuitori, încât îi numește "fii ai lui Dumnezeu"?" Mai apoi am înțeles că Dumnezeu este glorificat ori de câte ori noi căutăm să trăim în pace unii cu alții, să menținem pacea acolo unde suntem, ca și atunci când urmărim să ne rezolvăm conflictele cu ceilalți semeni. A fi o persoană împăciuitoare nu înseamnă a evita conflictele, ci a le rezolva așa cum ne învață Biblia. Spiritul păcii este dovada legăturii noastre cu Dumnezeu, ca fii ai Săi. Prezența Lui Hristos în viețile fiilor Săi prin Duhul Sfânt, va face această lucrare a împăcării prin fiii Lui Dumnezeu." Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu." (1 Ioan 4.7b) "Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, sunt fii ai lui Dumnezeu" (Romani 8.14).

Într-adevăr, Domnul Isus afirmă în Evanghelia după Matei 10:34-35 : "Să nu credeți că am venit s-aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabie. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mamă-sa, și pe noră de soacră-sa", referind-se la opoziția ce o vor suferi cei ce vor crede în Numele Lui și îl vor urma pe El, din partea celor care nu vor crede și nu-l vor urma pe El, chiar din familiile lor. Prin aceasta Isus recunoaște ca vor exista conflicte legate de credința noastră, cărora va trebui să le facem față. Totuși, Dumnezeu ne îndeamnă prin Apostolul Pavel: "Dacă este cu putință, întrucât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii." (Romani 12.18)

După cum vedem, Dumnezeu nu exclude existența conflictelor, întrucât El însuși ne îndeamnă să fim împăciuitori. Ceea ce ne spune El este că cei ce vor fi cu adevărat fii ai Lui prin credința în Isus Hristos, vor fi călăuziți de Duhul Sfânt să urmărească o trăire în pace unii cu alții, împăcarea și restaurarea relațiilor distruse de conflicte, și că aceasta va fi o puternică mărturie a manifestării

puterii lui Dumnezeu prin fii Săi și astfel Dumnezeu însuși va fi slăvit și glorificat.

După ce Dumnezeu mi-a atras atenția asupra versetului din Matei 5.9, mi-a oferit și posibilitatea să citesc o carte care m-a încurajat - "Creștinul împăciuitor" avându-l ca autor pe Ken Sande - procuror de profesie și președinte al organizației Peacemaker Ministries. Experiența lui în rezolvarea disputelor în afaceri, în familie, la locul de muncă și în biserică, l-au ajutat să identifice, să aranjeze, să explice și să exemplifice în această carte, elementele esențiale ale împăcării revelate de Cuvântul Lui Dumnezeu, dezvoltând o practică bazată pe principii biblice care pot fi aplicate cu ușurință în familii, la locul de muncă, în biserică, în relație cu vecinii.

Întrucât am găsit foarte utile aceste principii mai ales în viața mea, dar și pentru a putea fi de ajutor și altora, îndrăznesc să vă stănesc interesul pentru a cerceta acest domeniu al rezolvării conflictelor și al restaurării relațiilor, a-l aplica cu dragoste și responsabilitate în fiecare domeniu al vieții noastre.

PERSONAL, CRED CU TĂRIE CĂ EXISTENȚA CONFLICTELOR NEREZOLVATE CA ȘI A CELOR DISIMULATE ÎN VIEȚILE NOASTRE, ÎN BISERICI SAU ÎN ANTURAJELE NOASTRE ESTE UNUL DIN OBSTACOLELE CARE BLOCHEAZĂ REVĂRSAREA CU PUTERE A DUHULUI SFÂNT, DE CARE SUNTEM ATÂT DE DEPENDENȚI ÎN RELAȚIILE NOASTRE UNII FAȚĂ DE ALȚII, ÎN REALIZAREA UNITĂȚII ÎN BISERICĂ (TRUPUL LUI HRISTOS PE PĂMÂNT, ISUS HRISTOS FIIND CAPUL) ȘI ÎN MĂRTURIA NOASTRĂ ZILNICĂ CA ȘI CREȘTINI.

A trăi în pace a fost și este pregnant pe inima Lui Dumnezeu. Nimic nu ne arată mai mult dorința Lui Dumnezeu de a ne da pacea, decât decizia Lui de a-și trimite pe preaiubitul Lui Fiu "ca să ne îndrepte picioarele pe calea păcii" (Luca 1.79). De la început și până la sfârșit misiunea lui Isus a fost să ne aducă la împăcare. Cu mult timp înainte de a se naște Isus a primit și numele de "Domn al Păcii" (Isaia 9.6).

Toți oamenii vor să fie fericiți. Este ceea ce-și dorește Dumnezeu pentru fiecare din noi, dar El știe că vom fi cu adevărat fericiți doar având o relație de pace cu El, și apoi unii cu alții. Nu vom reuși să ne iubim unii pe alții și să trăim în pace în mod real, fără să-L iubim mai întâi de toate pe Dumnezeu cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru și cu tot cugetul nostru, acesta fiind cea dintâi și cea mai mare poruncă care ne-a fost dată prin Isus Hristos (Matei 22.37-39). Citim în Epistola către Romani următoarele cuvinte: "...avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos." (Romani 5.1) Apostolul Pavel spune că eram în vrăjmășie cu Dumnezeu, dar Mântuitorul a venit să surpe zidul de la mijloc și prin cruce vrăjmășia să fie nimicită. Omului îi rămâne să accepte lucrarea de împăcare cu Dumnezeu prin credința în Domnul Hristos. Cine rezolvă problema împăcării cu Dumnezeu, va reuși să aibă pacea interioară și să trăiască în pace cu toți oamenii.

Împăcarea cu Dumnezeu prin credința în jertfa lui Isus ne-a deschis calea ca să ne putem bucura de pace în relațiile cu alți oameni întrucât este scris că "...El a venit să aducă vestea bună a păcii vouă celor ce erați departe, și pace celor ce erau aproape..." (Efeseni 2.11-18). Prin această pace noi putem trăi în unitate unii cu alții. Această pace nu înseamnă doar lipsa conflictelor ci și armonie, înțelegere și bunăvoință (îngăduință). Acest fel de pace este rezultatul împlinirii celei de-a doua mari porunci: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși" (Matei 22.39), și se referă la "a trăi în pace cu toți oamenii" cât depinde de noi, indiferent dacă sunt creștini sau nu (Romani 12.18).

Din experiența mea personală, în cadrul relațiilor este locul unde Dumnezeu lucrează de obicei la caracterul nostru, iar acest lucru poate fi extrem de dureros, uneori. De aceea, împăcarea și menținerea păcii cu cei din jur, chiar și cu frații din biserică, pare a fi uneori un munte prea mare și prea greu de trecut pe care de multe ori refuzăm sau renunțăm să-l depășim. Isus a spus: "V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri;

dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea." (Ioan 16.33) Avem nevoie să-l cerem ajutorul lui Dumnezeu pentru rezolvarea oricărui conflict apărut, apelând la ceea ce ne învață Cuvântul lui Dumnezeu revelat în Sfânta Scriptură și la puterea dată de Duhul Sfânt, pentru a putea fi martori ai caracterului și lucrării Domnului Isus Hristos.

În Cuvântul Său, Dumnezeu explică de ce apar conflictele și cum anume ar trebui să le rezolvăm. În esență, conflictul se poate defini ca fiind "o diferență de opinie sau de scop care atinge în mod negativ dorințele sau obiectivele unei persoane". Întrucât suntem persoane create de Dumnezeu în mod unic diferit suntem și înzestrați cu abilități și daruri spirituale diferite, pentru scopuri diferite. Aceste diferențe vor determina opinii diferite, dorințe, perspective și priorități diferite, care pot duce la conflicte și la respingerea celorlalți dacă nu înțelegem că aceste diferențe au fost în planul lui Dumnezeu de la început.

Multe din aceste diferențe nu sunt neaparat bune sau rele ci sunt pur și simplu consecința diversității dată de Dumnezeu și a preferințelor personale. Dacă le abordăm corect, conform Cuvântului lui Dumnezeu, neînțelegerile din aceste domenii pot stimula un dialog eficient, pot încuraja creativitatea, și pot ajuta la creșterea noastră spirituală și în final la împlinirea scopului pentru care ne-a creat Dumnezeu. În loc să ocolim toate conflictele (prin fuga de situații, atacul la persoană, respingerea celorlalți) sau să pretindem altora să fie întotdeauna de acord cu noi, ar trebui să ne bucurăm de diversitatea creației lui Dumnezeu și să învățăm să-i acceptăm pe oamenii care în mod simplu văd lucrurile altfel decât noi (Psalmi 139.13-16, Romani 14.1-3, 14.10, 15.7). Să urmărim unitatea în relațiile noastre și nu uniformitatea (Efeseni 4.1-13).

Dumnezeu m-a ajutat să înțeleg că a vedea lucrurile în mod diferit nu este întotdeauna greșit, ci poate fi doar un alt punct de vedere asupra aceluiași probleme, datorat faptului că fiecare vedem situațiile din viață prin prisma darurilor cu care ne-a echipat Dumnezeu pentru folosul celor din jur (Romani 12.6-8, 1Corinteni 12.7-10, Efeseni 4.11-13). Fiecare poate spune: "De ce nu văd și ceilalți lucrurile așa cum le vad eu? Pentru mine este foarte clar!" Dar Dumnezeu este Cel care ne-a creat limitați și focalizați pe anumite lucruri, cu scopul de a lucra împreună și de a rămâne dependenți unii față de ceilalți, în vederea cunoașterii întregului adevăr. Trebuie deci să ne descoperim darurile

împăciuire

Carmen Nistor

personale, să le folosim spre folosul altora, să ne familiarizăm cu darurile altora, cu felul lor de a gândi, cu modul lor de a acționa și beneficiul pe care fiecare îl aduce atât în familiile noastre și în Biserica, cât și la locul de muncă. Atunci când noi neglijăm să oferim spre binele altora, abilitățile noastre, darurile primite de la Dumnezeu, atunci noi riscăm să neglijăm scopul și planul pe care îl are Dumnezeu cu viața noastră. Avem nevoie ca dragostea agape (dragostea care se jertfește) la care face referire Apostolul Pavel în 1 Corinteni 13, să ne motiveze în manifestarea corectă a darurilor spirituale și a abilităților noastre, fără de care nu suntem nimic. Cu alte cuvinte, fără dragoste nu putem face nimic pentru slava lui Dumnezeu.

Biblia ne învață că nu toate conflictele sunt neutre sau benefice, întrucât multe neînțelegeri sunt rezultatul direct al unor motivații și al unui comportament păcatos. Iacov 4.1 ne spune: "De unde vin luptele și certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, care se luptă în mădularele voastre?". În acest caz un conflict trebuie confruntat în modul cel mai serios cu putință așa cum ne învață Isus: "Dacă fratele tău a păcătuیت împotriva ta, du-te și muștră-l între tine și el singur (Matei 18.15a). Confruntarea în dragoste este adeseori cheia pocăinței, cea care poate elimina cauzele esențiale ale conflictului și poate deschide calea spre o împăcare veritabilă care ar aduce glorie lui Dumnezeu (1Corinteni 10.31, Coloseni 3.1-2, Matei 7.5, Matei 18.15-17). Biblia ne învata ca noi ar trebui să privim conflictul nu ca pe un inconvenient și nici ca pe o ocazie de câștig egoist, ci mai degrabă ca pe o șansă de a demonstra prezența și puterea lui Dumnezeu.

C. S. Lewis a spus: „Toată lumea crede că iertarea este o idee minunată până când trebuie să ierte pe cineva”. Ken Sande a rezumat patru principii fundamentale de rezolvare a conflictului, în cartea sa: Glorificarea lui Dumnezeu (1 Corinteni 10.31.) Împăcarea biblică este motivată și condusă de dorința de a fi pe placul lui Dumnezeu și de a-L cinsti. Scopurile, reputația și poruncile Sale ar trebui să preceadă toate celelalte considerații. Această focalizare pe Dumnezeu, ne protejează de deciziile instinctive și egoiste care agravează conflictele.

Scoate-ți bârna din ochi! (Matei 7.5) Procesul de împăcare cere să ne evaluăm atitudinile, greșelile și responsabilitățile înainte de a evidenția greșelile celorlalți. Trecând peste jignirile minore ale altora și recunoscând cinstit propriile greșeli, de cele mai multe ori vom încuraja răspunsuri similare din partea

oponenților noștri și vom deschide calea dialogului sincer, calea împăcării și a negocierii constructive.

Du-te și arată-i fratelui tău greșeala! (Matei 18.15) Există un moment când împăcarea solicită și o confruntare constructivă. Când ceilalți refuză să-și asume responsabilitatea pentru faptele lor, s-ar putea să fie nevoie să fie confrunțați într-o manieră delicată, dar fermă. Dacă refuză să răspundă într-un mod corect, s-ar putea să fie nevoie să fie implicați, prieteni, lideri din biserică sau persoane neutre care ar putea ajuta ca pacea să fie reinstaurată.

Du-te și te împacă! (Matei 5.24) În cele din urmă, împăcarea implică o angajare în restaurarea relației afectate și în realizarea acordurilor care sunt drepte și satisfăcătoare pentru fiecare parte implicată. Iertarea și negocierea cooperantă îndepărtează ruinele lăsate de conflict și fac posibilă împăcarea și pacea adevărată. Apostolul Pavel ne îndeamnă: "Îngăduiți-vă unii pe alții, și dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi." (Coloseni 3.13) și "Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul" (Evrei 12:14).

Ține de noi să facem tot ce este posibil să ne împăcăm cu alții, dar trebuie să ne aducem aminte că nu-i putem obliga să facă ce este drept. Uneori trebuie să acceptăm că oricât ne-am strădui, oamenii refuză să recunoască adevărul și să trăiască în pace cu noi. Dumnezeu are controlul asupra fiecărui rezultat final. De aceea El ne cere un singur lucru: ascultarea față de voia Sa descoperită. Dacă facem tot ce putem ca să ne împăcăm cu cineva, Dumnezeu consideră că ne-am făcut datoria și ne bucurăm de succes în ochii Lui!

Într-o lume care își trăiește drama conflictelor, noi creștinii suntem chemați să fim iubitori și împăciuitori. Dumnezeu nostru este Domnul păcii, iar aceia care sunt copiii Lui vor fi fericiți să fie fii ai Păcii. Pacea Domnului Isus Hristos să fie cu voi, cu toți!

Articol realizat de:
Carmen Nistor,
Biserica Noul Legământ
Bibliografie suplimentară:
Sande Ken, Creștinul împăciuitor, Editura Casa Cărții, Oradea, 2004

”Atenție la ce te gândești. Gândurile au putere.
Când stăpânești gândurile, biruiesti lumea.”

BIBLIA

Ce este pacea? O stare de liniște, de calm și de odihnă; o stare de mulțumire sufletească. Opusul ei este tulburarea, neliniștea și anxietatea.

Pacea este semnul prezenței divine când poți avea părtășie cu Duhul Sfânt. Biblia ne îndeamnă la veghere. ”Nu dați prilej diavolului, pentru că el vine să fure, să junghie și să prăpădească!” (Ioan 10:10)

Cum poți da prilej diavolului? Prin gânduri. Acestea sunt unde în atmosferă și ele nu se pot realiza, nu se pot materializa până ce omul nu le acceptă.

Când te deschizi gândurilor prin acceptare, ele îți pot influența viața și chiar să-ți schimbe destinul.

Atât diavolul cât și Duhul Sfânt vin prin gânduri, prin îndemnuri. Natura gândului lui Hristos este pace și liniște; ”tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însoțească.” (Filipeni 4:8)

Când ai gândul lui Hristos, biruiesti problemele. Alegerea începe cu gândurile.

Și la pace și la îngrijorare, ajungi prin gânduri. Trebuie să legitimezi gândurile. ”Ai pace?” De unde vii?” Cauți în baza de date ca și la granița țării și spui: ”Îți interzic intrarea!” ”Autoritatea începe cu gânduri și este pentru a te împotrivi. Gândurile teroriste trebuie eliminate.

Suntem aparatele ce prind undele, gândurile asemenea radioului sau a telefonului mobil și undele pe care le prinzi, vor arăta ce viață ai și ce faci. Alege gândul lui Hristos. Esența ta este gândul. E foarte important acceptul tău. E o luptă pentru atenția ta. Atenție la ce te gândești. Gândurile au putere. Când stăpânești gândurile, biruiesti lumea. Nu ești victimă, ci

domnești circumstanțele.

Prima dată trebuie să domnești peste tine și apoi peste restul.

Domnul Isus a spus: ”Vine stăpânitorul lumii, dar nu găsește nimic în Mine”-niciun gând. Primul lucru ce trebuie făcut, e să răstorni izvodirile minții. Minte e ca o grădină. Ea trebuie să devină o grădină a Edenului.

A fi ispravnic credincios, înseamnă a legitima gândurile. Raspunderea este a noastră. Ce gânduri permit să intre în minte?

După ce te stăpânești pe tine, apoi poți stăpâni și peste diavol, altfel îți va spune: ”Nici pe tine nu te biruiesti, cum să te ascult”? Orice gând trebuie să-l facem rob ascultării de Hristos. 1 Corinteni 2:16 ne spune ca, ni l-a dat nu numai pe Domnul Isus, ci și gândul Lui. Trebuie să scoatem lucruri noi din inimă pentru că suntem făpturi noi. Gândurile vechi sunt de la diavol.

Trebuie să ne ridicăm în credință să schimbăm lumea.

Doamne ajută și Doamne dă izbândă!

Articol realizat de:
Mărioara Vasilca
Biserica Bethel, Tg. Mureș

nu-ți pierde

pacea

*”Cine a cunoscut gândul Domnului ca să-L poată sfătui?
Noi însă avem gândul lui Cristos ”*

pacea

roada Duhului Sfânt

Pacea, bucuria și speranța au devenit lait-motive ale acestei iubite sărbători a Crăciunului. Ele se regăsesc în urările pe care ni le facem unii altora, pe decorațiunile caracteristice sezonului, în cântecele difuzate pe toate posturile... Dar oare pacea, bucuria și speranța vor da năvală în viețile noastre doar pentru că ni le dorim? De-ar fi așa de ușor, cred că am fi foarte generoși în urări de aceste sărbători!

În cele ce urmează aș vrea să petrecem câteva clipe meditănd la una dintre aceste trei stări îngemănate: pacea. Oare în forfota Sărbătorii, în goana după cumpărături, în strădaniile curățeniei, în mijlocul agitației mondene, ne mai sunt ființele scăldate în pace?

Sau, dacă Sărbătoarea nu va fi una ideală, ci însoțită de boală, suferință, lipsă de armonie în familie, pierderea locului de muncă – vom mai avea vreo fărâma de pace în bietele noastre inimi încercate?

Ce este PACEA? Când vorbim despre ea, adesea ne zboară gândul la absența războiului, a confruntării dintre două părți opuse. Dar pacea interioară nu este oare tot un fel de lipsă a războiului dintre mine, cea care mă încred în bunătatea Tatălui ceresc și mine, cea care mă îngrijorez? Care ar fi niște sinonime ale acestei stări sufletești atât de râvnite? Liniște, serenitate, optimism, binecuvântare? Cum o putem dobândi? Văd și alții când pacea este prezentă în sufletele noastre, sau e ceva tainic, ascuns? Uneori pacea interioară este vădită, se citește pe fețele noastre, e bucurie și seninătate. Alteori este o emoție mult mai adâncă a sufletului nostru, o alinare, o stare de echilibru și de bine plină de încredere, un balsam sufletesc prezent acolo, chiar și în durere și suferință. Pacea este acea binecuvântare cunoscută mai ales de copilul lui Dumnezeu care știe că orice s-ar întâmpla, va fi bine. Pacea este semnul de netăgăduit al prezenței lui Dumnezeu în viața cuiva. Ea ar trebui să fie o stare de fond a creștinului și totuși de atâtea ori este o sinusoidă. De ce? De ce ne învăluie atât de lesne îngrijorarea, îndoiala, descurajarea, pesimismul și alți uriași care vor să ne fure pacea și

să aducă în ființele noastre neliniștea și războiul între ceea ce știm despre Dumnezeu și promisiunile Lui și modul cum aplicăm teoria în practică?

În cele ce urmează aș vrea să ne apropiem de Cuvântul lui Dumnezeu și să prindem curaj văzând că pacea este acel ceva pe care Dumnezeu dorește să ni-l dăruiască și care se găsește în Dumnezeu, căci orice roadă a Duhului Sfânt este de la Dumnezeu. Prin excelență „El este pacea noastră” (Efes. 2:14). Singura noastră speranță la pacea autentică și de durată este Dumnezeu, conștiința faptului că El veghează din Cer asupra noastră, ne cunoaște pe deplin, cu bune și rele, cu bucurii și suferințe și va face ca totul să fie bine pentru sufletele noastre.

„Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.”
(Ieremia 29:11)

Ce mângâiere să știi că Dumnezeu are gânduri de pace și speranță pentru tine! Oare mai credem că, în suveranitatea Lui, Dumnezeu va folosi tot ceea ce ni se „întâmplă” spre binele nostru, pentru a crește în noi pacea și dependența absolută de El?

Citind Psalmii lui David, mă simt mereu motivată și impresionată de

„SLAVĂ LUI DUMNEZEU ÎN LOCURILE PEA ÎNALTE ȘI PACE PE PĂMÂNT ÎNTRE OAMENII PLĂCUȚI LUI.”

(LUCA 2:14)

Acesta a fost mesajul îngerilor în noaptea nașterii Domnului Isus Hristos.

MARIA SEICAN ȘI FAMILIA
BISERICA BAPTISTĂ SIBIU

ca pacea lui Dumnezeu să ne învăluie ființele și să ne ajute să stăm liniștiți, știind că El este Dumnezeu. Așa este „pacea care întrece orice pricepere” - sfidează rațiunea, se înalță peste ceea ce se vede și alege să creadă ceea ce nu se vede, în mod inexplicabil.

În preambulul despărțirii Sale de ucenici, Domnul Isus le dă pacea Lui: „Vă las pacea Mea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se însăimânte.” (Ioan 14:27) Pacea Lui este deosebită de a oamenilor. Este mereu acolo, nu se schimbă, nu are motive ascunse. Ea ajută inima să nu se tulbure, nici să nu se însăimânte. Căci multe noastre îngrijorări pot să ne tulbure și chiar să ne însăimânte câteodată. Ați trecut și voi pe-acolo? Eu, da. Am lăsat frica să mă învăluie, uitându-mi parcă credința. Când pacea din inima mea începe să se evapore, mă mustru singură și îi cer iertare Tatălui ceresc pentru lipsa mea de încredere în caracterul Lui neschimbător și constantă Lui purtare de grijă.

În încheiere aș vrea să vă prezint 5 raze de speranță, sau realități prezente în Cuvântul lui Dumnezeu care să vă ajute să rămâneți însuflețite mereu de pacea lui Dumnezeu.

- 1. Dumnezeu se gândește la tine** - „Eu sunt sărac și lipsit, dar Domnul se gândește la mine.” (Ps. 40:17) Cuvintele lui David ni se potrivesc și nouă. Ce onoare să știm că indiferent de starea noastră materială sau socială, Dumnezeu se gândește la fiecare dintre noi, individual!
- 2. Dumnezeu lucrează pentru tine** - „Eu strig către Dumnezeu, către Cel Prea Înalt, către Dumnezeu care lucrează pentru mine.” (Ps. 57:2) El, Cel Prea Înalt, intervine pentru noi, deschide uși, înmoaie inimi pentru că ne iubește. Este mereu la curent cu problemele și nevoile noastre.
- 3. Dumnezeu se luptă pentru tine** - „Domnul Se va lupta pentru voi, stați liniștiți.” (Ex. 14:14) În fața era Marea Roșie, în spate egiptenii care veneau să-i omoare – ce perspective mai aveau israeliții? Și totuși Dumnezeu le-a cerut să stea liniștiți, căci El se va lupta pentru ei. Când nu mai poți face nimic, stai liniștită – Domnul îți va lua partea.
- 4. Dumnezeu te păzește** - „Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc.” (Ps. 145:20) Asta nu înseamnă că vom fi scutite de încercări și necazuri, ci că Dumnezeu va fi cu noi acolo, ne va păzi sufletele și va face ca toate lucrurile să lucreze spre binele nostru.
- 5. Dumnezeu Însuși îngrijește de tine** - „Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi.” (1 Petru 5:7) Doamne, chiar îți pasă de toate îngrijorările mele? Da, îi pasă și, ca o mamă grijulie, va interveni la momentul potrivit.

În preajma acestei frumoase Sărbători a Nașterii Domnului Isus, mă alătur apostolului Pavel și vă fac următoarea urare: „Pacea lui Hristos să stăpânească în inimile voastre!” (Col. 3:15) Să facem diferența într-o lume agitată și nervoasă, se ne bucurăm de frumosul Sărbătorii și să aducem pacea în căminele noastre, în bisericile noastre și în viețile celor cu care intrăm în contact! Căci și pacea poate fi contagioasă...

Articol realizat de:
Maria Seican
Biserica Baptistă Sibiu

”...ROB BUN ȘI CREDINCIOS... intră în bucuria Stăpânului tău!”

Iți place să faci puzzle? Ai aranjat vreodată tu sau împreună cu copilul tău un puzzle mare, cu zeci de piese mitite? Uneori piesele sunt atât de asemănătoare încât par identice... Tocmai atunci bucuria este mai mare, când găsești piesa potrivită și desenul începe să prindă contur, nu-i așa?

Cred că, înainte ca frumoasa noastră planetă să prindă contur, Dumnezeu, în înțelepciunea Sa a conceput un plan, un puzzle URIAȘ. E uimitor, dar cred că și mai uimitor este faptul că Tu și cu MINE avem un rol în acest plan extraordinar. Planul lui Dumnezeu pentru mine este să caut o bucățică de ”puzzle” și tu alta. Oare Dumnezeu n-ar găsi această piesă fără tine sau fără mine? Cu siguranță că da, dar cred că bucuria, fericirea Lui este să o căutăm ÎMPREUNĂ. Acestă bucățică de puzzle are un nume unic și nimeni nu o poate lua în locul meu, pe ea este scris numele meu. Problema este dacă vreau să o caut, dacă vreau să mă implic, căci implicarea mea nu este altceva decât asumarea propriului destin.

Tu ai făcut acest lucru? La sfârșit de an, când mulți oameni își fac o evaluare a rezultatelor, a finanțelor, a reușitelor sau a eșecurilor, se gândesc și la destinul lor veșnic? La planul Domnului în viața lor? Își numără ei victoriile sau eșecurile în acest domeniu? Dar tu?

Cu ani în urmă, când m-am apropiat de Domnul am fost de-a dreptul surprinsă să aud cele menționate mai sus. Domnul vrea să-mi dea de lucru! Grozav! După câteva clipe de mândrie, am înțeles că, de fapt, trebuie să mă simt onorată pentru că Stăpânul Lumii, Regele Universului m-a ales pe mine să particip la planul Său, să fiu parte din planul Său.

După ce am înțeles acest lucru, mi-am dat seama că lucrurile nu sunt așa simple cum par. De ce? Pentru că urma perioada de căutare. Căutare care e sortită eșecului, dacă nu ne lăsăm călăuziți de Duhul Sfânt. M-am rugat ca Domnul să-mi descopere taina vieții mele, a destinului meu și Domnul

mi-a arătat abilitățile mele, talentele mele. Am început să ”zăresc” ca prin ceață, dar nu m-am lăsat. Mi-au ieșit în cale oameni pe care nu i-am înțeles (cred că nici ei pe mine), nu i-am plăcut, dar pe care am început să-i iubesc și să-i prețuiesc. Acești oameni au deschis porțile în viața mea, mi-au arătat dragoste și înțelegere și astăzi știu că mă pot baza pe ei.

Căutarea continuă... dar eu știu în ce direcție mă îndrept. Inima mea se face tot mai mare pentru că am învățat să iubesc altfel, necondiționat. Uneori greșesc, dar Duhul Sfânt și oamenii din jurul meu mă ajută să-mi văd bârna... Alteori cad și plâng, iar alteori mă simt singură pe lume... dar toate trec. Important este că nu sunt singură, că merg și că nu vreau să mă opresc. Vreau să-mi împlinesc destinul și chemarea și să-mi număr reușitele din acest punct de vedere. Închid ochii și îmi imaginez ceea mai grozavă recompensă din lume: ”...rob bun și credincios... intră în bucuria Stăpânului tău!”

”Cred că,
înainte ca frumoasa noastră planetă să prindă contur, Dumnezeu, în înțelepciunea Sa a conceput un plan, un puzzle URIAȘ. E uimitor, dar cred că și mai uimitor este faptul că Tu și cu MINE avem un rol în acest plan extraordinar.”

Articol realizat de:
Bartuș Daniela
Biserica ”Noul Legământ”, Tg. Mureș

Zidul Plângerii, Zidul de apus sau Kotel se află în Vechiul Oraș al Ierusalimului, în partea de vest a Muntelui Templului. El este un vestigiu al zidului antic care înconjura curtea Templului (construit de Irod cel Mare începând din anul 19 î. Hr.), iar după distrugerea acestuia este considerat principalul loc sacru al iudaismului, un loc de rugăciune și principalul loc de de pelerinaj pentru evrei, o sinagogă în aer liber.

Evreii vin aici pentru a deplânge starea Ierusalimului și dărâmarea Sfântului Templu. Credincioșii evrei (și nu numai ei) plasează în spațiile dintre pietrele zidului, biletele pe care își scriu dorințele.

De doua ori pe an, înainte de sărbătoarea Paștelor și înainte de Anul Nou evreiesc (în toamnă), cei special aleși, scot bucățelele de hârtie îndesate între crăpături și le duc la Muntele Măslinilor unde le îngroapă. Rabinul spune că răvașele cu rugăciuni sunt sfinte, cum sfinte sunt scrierile care conțin Numele lui Dumnezeu sau adresate lui Dumnezeu.

Dar, pentru noi, cel mai important este ce spune Domnul Isus. Locul închinării înaintea lui Dumnezeu era esențial înainte de Hristos.

Când samariteanca din Sihar i-a zis Domnului Isus: ”Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii”,

Domnul Isus i-a răspuns: ”Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim... Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să se închine în duh și în adevăr”

(Ioan 4:20-24)

Acest lucru este posibil fiindcă ”prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul prea sfânt, pe calea cea nouă și vie, pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua din lăuntru, adică trupul Său.”-Evrei 10:19-20.

Tot Domnul Isus ne învață în Matei 6:6 unde și cum să ne rugăm:

”Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa, și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti”.

A te ruga după voia lui Dumnezeu înseamnă a te ruga în chip sincer din inimă și cu credință.

Doamne, te rog ajută-ne să fim închinători adevărați!

Articol realizat de:
Lidia Aldea
Biserica Bethel Tg. Mureș

PUTEREA

Rugăciunii

AI NEVOIE DE RUGĂCIUNE?
SUNĂ DE LUNI PÂNA VINERI ÎNTRE ORELE 13:00-15:00, LA TELEFON 0356-401.221.
SUNTEM AICI SĂ NE RUGĂM PENTRU TINE!

INTRODUCERE ÎN DISCIPLINA RUGĂCIUNII

Fiecare credincios este chemat să dezvolte o relație personală cu Dumnezeu și acest lucru se realizează prin rugăciune. RUGĂCIUNEA este comunicarea personală cu Dumnezeu. Punctul de pornire este credința, iar la baza ei stă evlavia.

“De aceea orice om evlavios să se roage Ție la vremea potrivită! Și chiar de s-ar vărsa ape mari, pe el nu-l vor atinge deloc.” Psalmii 32:6

Rugăciunea oferă siguranță și protecție în fiecare zi, este cea mai importantă activitate spirituală din viața de creștin. Nimic nu ne apropie mai mult de inima lui Dumnezeu decât rugăciunea practică cu credință și exersată în fiecare zi. Rugăciunea rostită cu credință transformă inima și viața noastră și ne bucurăm din partea lui Dumnezeu de putere, lumină, discernământ.

Lumea poate fi schimbată prin rugăciune! John Wesley spune că “Dumnezeu nu acționează decât ca răspuns la rugăciune.”

Rugăciunea trebuie să fie o prioritate în viața noastră.

EXEMPLU DE RUGĂCIUNE

Foarte important este să știm să ne rugăm. Adevărata rugăciune se învață. Domnul Isus este pentru noi un model al vieții de rugăciune. Unul din ucenicii Domnului Isus l-a zis: “Doamne învață-ne să ne rugăm...” și Domnul Isus i-a învățat pe ucenici Rugăciunea Tatăl Nostru sau Rugăciunea Domnească (Matei 6:7-13)

“Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați. Să nu vă asemănați cu ei; căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-l cereți voi.

Întă dar cum trebuie să vă rugați: ‘Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșilor noștri și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!’

Observăm o anume structurare în enunțul rugăciunii :

- rugăciunea începe dând slavă Numelui lui Dumnezeu
 - continuă cu slava acordată lucrării lui Dumnezeu
 - urmează slava dată voii lui Dumnezeu
 - apoi continuă cu nevoile noastre
 - se încheie cu recunoașterea suveranității și slavei veșnice a lui Dumnezeu
- În rugăciunile noastre sunt implicate trei persoane :
- noi însene, cele care ne rugăm
 - Duhul, care sălășluiește în noi
 - Dumnezeu Tatăl

Duhul – ne ajută în rugăciune

- mijlocește pentru noi cu suspine negrăite
- mijlocește după voia lui Dumnezeu

Mai întâi de toate, trebuie să cunoaștem voia lui Dumnezeu, cuvântul Scripturii și apoi să ne rugăm cu credință.

“Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.” Ioan 15:7

Ne dăm seama dacă ne rugăm corect, atunci când cererile ne sunt îndeplinite.

CONDITII PENTRU RUGĂCIUNI EFICACE

Pentru ca rugăciunile noastre să fie ascultate trebuie îndeplinite anumite condiții:

- rugăciunea trebuie făcută cu credință sinceră și adevărată
- “ De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.” Marcu 11:24**

- rugăciunea trebuie făcută în Numele Domnului Isus

”și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.

Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face. Ioan 14: 13-14

- rugăciunea să fie în conformitate cu voia lui Dumnezeu

“ Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă.” 1 Ioan 5:14

- noi trebuie să fim în voia lui Dumnezeu

“Și, orice vom cere, vom căpăta de la El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui.” 1 Ioan 3:22

- să ne rugăm stăruitor

“ Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase.” Luca 18:1

“MARE PUTERE ARE RUGĂCIUNEA FIERBINTE A CELUI NEPRIHĂNIT.” Iacov 5:16

“RUGAȚI-VĂ CA SĂ AVEȚI PUTERE...” Luca 21:36

“STĂRUIȚI ÎN RUGĂCIUNE.” Romani 12:12

RUGĂCIUNI ASCULTATE ÎN VECHIUL TESTAMENT

Scopul unei rugăciuni este să vedem rezolvarea, împlinirea dorinței pentru care ne rugăm.

Amintim câteva rugăciuni din Vechiul Testament care au fost ascultate de Dumnezeu și și-au atins scopul:

- * Rugăciunile lui MOISE
- * Rugăciunile lui Ilie
- * Rugăciunile lui Daniel
- * Rugăciunea Împăratului Ezechia
- * Rugăciunea Anei
- * Rugăciunea lui Samson

SCOPUL RUBRICII PUTEREA RUGĂCIUNII

Prin prezentarea sumară a DISCIPLINEI RUGĂCIUNII invităm toate cititoarele revistei să practice rugăciunea în viața de credință, să se bucure de beneficiile care preced prioritizarea rugăciunii în activitatea zilnică.

Dorim totodată să venim în sprijinul persoanelor care solicită mijlocire în rugăciune pentru cauze deosebite.

În acest număr al revistei vă propunem SĂ NE RUGAM PENTRU ȚARA NOASTRĂ, PENTRU ROMÂNIA. Dorim ca rugăciunile pentru România să fie necurmate, să rămână în permanență pe lista noastră de rugăciuni. În numărul viitor, vom propune și un alt subiect pentru rugăciune.

Feedback-ul dumneavoastră este foarte important pentru echipa de mijlocire în rugăciune.

RUGĂCIUNE – cerere de binecuvântare a lucrării:

“Doamne, Tată Ceresc, sfințească-se Numele Tău cel Mare și Puternic. Încredințăm această lucrare de mijlocire în rugăciune în mâna Ta de Dumnezeu Atotputernic, de Dumnezeu înaintea căruia totul este gol și descoperit. Te rugăm binecuvântează această lucrare și călăuzește-ne Tu, Părintele îndurărilor și Dumnezeuul oricărei mângâieri, astfel încât să se vadă puterea Ta în cauzele pe care le aducem în rugăciune înaintea Ta, în Numele Domnului Isus, spre mântuirea noastră și spre slava Ta.

Îți mulțumim, și știm că Tu faci mai mult decât știm noi să cerem. Amin !

TIPURI DE RUGĂCIUNI

RUGĂCIUNEA DE ÎNVOIRE

Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu, care este în ceruri. Matei 18:19

- Rugăciunea făcută cu credință, rugăciunea de cerere

De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea. Marcu 11:24

RUGĂCIUNEA DE CONSACRARE ȘI DĂRUIRE

Apoi S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră, a îngenunchat și a început să Se roage*;

zicând: „Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși facă-se nu voia Mea, ci a Ta.” Luca 22:41-42

RUGĂCIUNEA DE LAUDĂ ȘI ÎNCHINARE

Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Filipeni 4:6

RUGĂCIUNEA DE MIJLOCIRE

Mulțumesc Dumnezeului meu pentru toată aducerea aminte pe care o păstrez despre voi.

În toate rugăciunile mele mă rog pentru voi toți, cu bucurie, Filipeni 1:3-4

RUGĂCIUNEA DE LEGARE ȘI DEZLEGARE

Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer. Matei 18:18

**Poți să te înscrii
în rețeaua de rugăciune
pentru România,
accesând site-ul
www.prayernet.ro**

BINECUVÂNTAREA și PUTEREA unității ÎN RUGĂCIUNE

SOLUȚIA ACESTOR TENSIUNI ESTE LA DOMNUL- IAR CHEIA PE CARE O AVEM ESTE RUGĂCIUNEA ÎN UNITATE A BISERICII LUI HRISTOS DIN ROMÂNIA, CA PLANUL LUI DUMNEZEU ȘI NU AL OAMENILOR, SĂ SE ÎMPLINEASCĂ PE TERITORIUL ȚĂRII.

Istoria noastră, a României de azi, este și plină de tulburări, de nedreptăți, de tensiuni între grupuri etnice, de derapaje de la normele morale, ca să nu vorbim de cele biblice.

Privind în istoria României – găsim momente de mari bucurii, dar și multă durere, frustrare, dezbinare, ură care a dus deseori la violențe. Au fost și sunt revendicări teritoriale, care au dus la mari tensiuni în țara noastră. Aceste situații pot pune România și populația ei în pericol, prin consecințe directe, dar și pentru că este deja un context primejdios dincolo de granițele țării.

Soluția acestor tensiuni este la

Domnul- iar cheia pe care o avem este RUGĂCIUNEA ÎN UNITATE a Bisericii lui Hristos din România, ca planul lui Dumnezeu și nu al oamenilor, să se împlinească pe teritoriul țării.

În acest spațiu geografic, al României de azi, există Biserica lui Hristos, în care intră toți cei ce cred în jertfa Domnului Isus Hristos, indiferent de grupul etnic din care face parte. Cu toții suntem frații lui Isus- așa cum El ne numește și suntem frați unii cu alții- marea familie a lui Dumnezeu care și-a chemat fiii în Împărăția dragostei Lui.

Marele dușman al lui Hristos, cel numit tatăl minciunii are ca țintă preferată dezbinarea Bisericii, adică fragmentarea

Trupului lui Hristos, și încearcă din răspuțuri să divizeze creștinii. Forme ale divizării sunt și între creștinii din grupuri etnice diferite, pentru că nu am știut să dăruim zidurile dintre bisericile noastre, în care parcă ne ascundem. Așa sunt unele biserici ale fraților maghiari sau rromi, unde frații români sunt acceptați cu rezerve sau deloc. Așa sunt și biserici ale fraților români în care frații din alte etnii nu se simt acceptați, ci tolerați.

Ce facem noi însă cu dragostea lui Dumnezeu? Ce facem noi cu chemarea la unitate pe care o dă însuși Domnul nostru când ne numește Trupul Său? Când ne vom trezi din acest somn al

dezbinării care ne-a fragmentat ca și Biserica a Domnului? Când ne vom uita cu adevărat la Isus- Căpetenia noastră și vom împlini marea Sa poruncă- să-L iubim pe El cu tot ce suntem și să ne iubim unii pe alții, ca să cunoască lumea că suntem ai Lui? Câți oare, numindu-ne creștini, nu călcăm porunca aceasta de a ne iubi unii pe alții- păstrând ură, mânie, neiertare, dispreț față de frații noștri din alt grup etnic, din alte biserici sau chiar din biserica noastră? Cât timp mai lăsăm dezbinarea să ne fărâmițeze unitatea, să ne facă să călcăm porunca iubirii dată de Domnul?

Lipsa unității în Domnul blochează lucrarea în putere a Duhului Sfânt în țara noastră. Ori cu toții vrem să vedem Slava Domnului revărsată în România, ca foarte mulți oameni să vină la mântuire, ca binecuvântările Domnului să fie turnate peste țara noastră.

Fără unitate însă, fără relații dumnezeiești de dragoste și acceptare între toți creștinii din România, secerișul va fi limitat. Imaginați-vă un avion uriaș (puterea Domnului), care nu poate ateriza pe o pista plină de crăpături (dezbinări). Prin unitatea creștinilor – pista de aterizare va fi pregătită!

Este scris - o împărăție dezbinată împotriva ei însăși nu poate rezista! Acest principiu spiritual afectează și Împărăția lui Dumnezeu- care nu va putea fi nimicită niciodată, dar poate fi limitată ca impact și extindere prin lipsa unității creștinilor. Acolo unde este Duhul Domnului este adevărata libertate- libertatea și puterea de a iubi pe frați, de a iubi pe oameni. (2 Petru 1:3-7)

Ca și creștini- suntem chemați să fim sare și lumină în această națiune, cu toții împreună. Gândește-te cum ești tu, sare și lumină în comunitatea în care trăiești, unde te-a născut și așezat Dumnezeu ? Ca român, maghiar, rrom sau altă etnie, care ești născut și trăiești pe teritoriul României, cum te rogi pentru țara în care te-a născut și așezat Dumnezeu? Cum te rogi pentru pacea și binecuvântarea României? Ce gândești sau vorbești despre această țară? Câtă vreme înnegrim țara în care ne-a așezat Domnul, prin cuvintele și faptele noastre, Îl întristăm pe Domnul,

spunându-l că a greșit așezându-ne aici! Suntem datori să ne cerem iertare Domnului și să ne întoarcem de la căile noastre rele!

Speranța noastră în transformarea societății românești e strâns legată de cheia UNITATII în Trupul lui Hristos din România și a rugăciunilor în unitate. Am văzut ce face rugăciunea în unitate: alegerile prezidențiale din noiembrie 2014, lupta pentru familia Bodnariu în 2016!

Cheia acestei unități este smerenia noastră (2 CR7:14), rugăciunea noastră sinceră de a fi iertați de Domnul pentru toate judecățile, mânia, mândria, ura

„Vă chem la rugăciune neîncetată! Voi, care stați pe zidurile României- nu vă odihniți deloc!”, (Isaia 62:6-7)

istorică, disprețul pe care l-am lăsat să stea în inimile noastre față de frații noștri din alte etnii, denominațiuni creștine, biserici. Reconcilierea în Hristos aduce unitate.

Aceasta unitate în Hristos este vitală pentru viitorul nostru împreună în țara unde ne-a pus Domnul, să ne putem bucura împreună de binecuvântarea și pacea Lui!

Suntem într-o fereastră de Har pe care Dumnezeu a deschis-o peste România – dar aceasta nu va fi deschisă prea mult timp. Să ne grăbim să împlinim poruncile Domnului ca secerișul Domnului să fie strâns, fără să fie pierdut niciun suflet. (2 Petru 3:11-12)

Lupta este mare- suntem sub un asalt furibund al întunericului- ca țară, ca națiune creștină, ca familii biblice, ca stat unitar național roman. Dar Biserica lui Hristos, prin rugăciuni în unitate, are autoritatea de a opri și a depărta aceste valuri de întuneric de peste România, în Numele lui Isus Hristos și prin puterea Lui!

Vă chem să ne aplecăm genunchii înaintea Regelui Suprem, Domnul nostru Isus Hristos, și să cerem îndurare, extinderea ferestrei de Har peste lume și peste țara noastră, extinderea timpului cât se mai poate lucra (Ioan9:4).

Vă chem la rugăciune neîncetată! Voi, care stați pe zidurile României- nu vă odihniți deloc! (Isaia 62:6-7). Să nu-l dăm răgaz Domnului până ce nu va face ca România să intre în toate promisiunile și binecuvântările rostite profetic peste

ea:

- **Is 62:4 – țară “măritată”-o țara mântuită, care intră în legământ cu Domnul Isus masiv**
- **trezirea Romaniei; o țară care-L cunoaște și-L iubeste pe Domnul Isus;**
- **o țară de dorit de locuit ;**
- **un Gosen- o cetate de scăpare;**
- **coșul de pâine (spiritual și natural) al Europei;**
- **o țara din care se va ridica un sunet nou în închinare;**
- **o țară plină de creativitate, frumusețe, bunătate, o țară pe care Domnul o ridică din cenușă.- Mica 7:7-11**

Vă chem să vă înrolați în lupta în rugăciune pentru România, intrați în Rețeaua de rugăciune pentru România! (www.prayernet.ro)

Dacă poporul Meu peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga, și va căuta Fața Mea și se va abate de la căile lui rele - îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul, și îi voi tămădui țara”. (2 Cronici 7:14)

Asa să ne ajute Dumnezeu!

Articol realizat de:
Mirela Pețan
Coordonator al Rețelei de rugăciune pentru România
www.prayernet.ro
email: mirela.petan@alfaomega.tv

PREAIUBIT =
foarte iubit,
deosebit de
drag, scump

Vă scriu preaiubitelor...

Căreia dintre noi nu îi place să fie prea iubită? Mărturisesc că mie îmi place să fiu și să mi se spună astfel. Sunt convinsă că împărtășiți cu mine aceeași dorință lăuntrică.

M-am trezit într-o noapte la ora unu, bine odihnită și pentru că conștientizez beneficiile cugetării la Cuvântul Domnului, gândurile mele s-au îndreptat cu sete, spre ce înseamnă a fi preaiubit, ce spune Biblia despre oamenii preaiubiți, cine i-a numit așa, de ce, care au fost valorile lor, cum a fost viața lor... Definiția pe care o dă dex-ul cuvântului preaiubit este, foarte iubit, deosebit de drag, scump.

Lăsându-l în urmă pe preaiubitul din Cântarea Cântărilor, l-am găsit pe Daniel „om preaiubit și scump” (Daniel 9:23, 10:11, 10:19) numit astfel de „omul Gavriil” (Daniel 9:21-23) și de Însuși Domnul (Daniel 10:5-19).

Cine a fost Daniel și ce atitudine a adoptat față de Dumnezeu și față de prieteni și dușmani?

- Daniel a fost un tânăr de „neam împărătesc și de viță boierească” luat rob și dus în Babilon, ales pentru a fi în slujba împăratului.
- În aceste condiții nu l-a uitat pe Dumnezeu său și nici legea Lui, nu s-a temut de oameni și a „vorbit cu minte și cu judecată” pentru păstrarea integrității și a vieții.
- Daniel a fost un om al postului și al rugăciunii; nu s-a lăsat descurajat când răspunsul a întârziat să vină și nu a încetat în a-L lăuda și a se ruga lui Dumnezeu, chiar în condițiile amenințării cu aruncarea în groapa cu lei (Daniel 10:13 și Daniel 6:10).

Urmare pizmuirii integrității lui spirituale dar și profesionale, ajunge în groapa cu lei, rămânând încrezător în Dumnezeul său și în această încercare (cap 6:23)

- Înălțat de împărat ca dregător, a rămas smerit atribuind descoperirea tainelor, numai înțelepciunii și puterii lui Dumnezeu.
- Îl găsim rugându-se cu prietenii lui, robi ca și el, ceea ce înseamnă că el cunoștea puterea unității rugăciunii.
- A fost preocupat pentru salvarea neamului lui făcându-se părtaș păcatului național, mărturisindu-l și implorând iertarea lui Dumnezeu.
- Lăsând puțin deoparte pe omul „preaiubit și scump”, ne vom îndrepta privirea spre Fiul Preaiubit despre care Dumnezeu a vorbit din ceruri așa ca să se audă pe pământ atunci, și până azi prin scrierile evangheliștilor: „Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea” (Matei 3:17). Privind cu atenție, distingem elemente comune din viața, circumstanțele și faptele Fiului Preaiubit numit și fiu al omului, și omul preaiubit Daniel (precizez că sunt mai multe, dar reflectăm doar la cele șapte prezentate mai sus).

Dumnezeu Tatăl Îl numește pe Preaiubitul Lui și Rob pentru că urma să slujească planului divin de mântuire, de izbăvire și eliberare a neamului omenesc. **„Iată Robul Meu, pe care L-am ales, Preaiubitul Meu în care sufletul Meu Își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata.”** (Matei 12:18)

○ Părăsind plenitudinea slavei cerului și trăind în condițiile întunericii spirituale ca fiu al omului, nu s-a temut de cei ce căutau „să-L prindă cu vorba”, nici chiar de rudele care ziceau că „și-a ieșit din minți”, ci „știind cine este”, a arătat și a dăruit Lumina învățând pe oameni calea lui Dumnezeu, iertând păcatele, vindecând bolile și eliberându-l de duhurile necurate.

○ El Preaiubitul și Robul a postit ca nimeni altul înainte de a-și începe lucrarea, conștient fiind de realitatea luptei înverșunate pe care avea s-o ducă cu Diavolul; S-a rugat mult și fierbinte zilnic la orele când nu răsărise încă soarele, dar mai ales când s-a aflat în fața unor decizii mari, precum și a evenimentului de maximă dăruire, slujire și suferință – Răstignirea-

○ El în care era Duhul lui Dumnezeu, care a vorbit și a trăit numai Adevărul, a fost pizmuț de clasa de elită a vremii, pentru că „îi învăța ca unul care avea putere”, pentru că era iubit de cei ce credeau că este Fiul lui Dumnezeu și se bucurau de semnele și minunile pe care le făcea pentru binele lor ; pizma lor și-a atins apogeul prin condamnarea Preaiubitului la moarte.

○ Robul „nu s-a luat la ceartă și nu i s-a auzit glasul pe ulițe, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte și încă moarte de cruce”; nu a avut parte nici măcar de o judecată corectă conform legislației romane sau măcar a legii lui Moise.

Spre deosebire de omul preaiubit, Fiul Preaiubit cunoaște puterea unității în rugăciune, dar nu are parte de ea pentru că aleșii Lui, ucenicii cuprinși de somnul firii, nu înțeleg agonia prin care avea să treacă Învățătorul lor. Fiul, Preaiubitul și Robul „S-a dat pe Sine însuși la moarte, și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.”

M-am adresat vouă dragele mele, cu –preaiubitelor- și știți de ce? Pentru că moartea și învierea Fiului Preaiubit a născut fiii și fiicele preaiubite ale Tatălui prin credința în El; așa că noi nu mai suntem doar oameni preaiubiți, ci fiice preaiubite cu caracterul Lui, dar și cu ispite și încercări similare. În epistolele lor apostolii Petru și Ioan se adresează preaiubiților îndemnându-i să rămână în El și să fie ca El:

„vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul; nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat care a dat peste voi: dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și la arătarea slavei Lui; să nu dați crezare oricărui duh, ci să cercetați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu; să ne iubim unii pe alții, căci dragostea este de la Dumnezeu...”

Nu uita preaiubito!

Tu nu mai ești a ta, ci ești chemată să trăiești pentru Cel ce a murit și a înviat pentru tine, slujind pentru binele spiritual, fizic și material al multora, așa cum a făcut Robul.

Nu te amări din pricina vorbelor de ocară și neadevărate pe care le spun despre tine poate chiar cei din casa ta, pentru că El PREAIUBITUL a trecut pe acest drum și a demonstrat că prin răbdare și rugăciune plină de credință și ei pot deveni preaiubiți; deci bucură-te și înaintează ca să-l câștigi.

Roagă-te și postește în ascuns așa cum ne-a învățat El ca să ți se audă glasul sus, și nu pe ulițe; deprinde-te să-l mulțumești pentru toate lucrurile și să-L lauzi așa cum a făcut Daniel și Domnul Isus chiar în circumstanțe de maximă încercare; perseverează în a folosi aceste arme.

Privește cu compasiune și milă pe cei ce te invidiază fără să uiți că și tu ai fost curățită de vechile tale păcate; continuă să te rogi și să-i iubești chiar dacă îți vine greu pentru că El Fiul Preaiubit a făcut așa și te-a învățat așa.

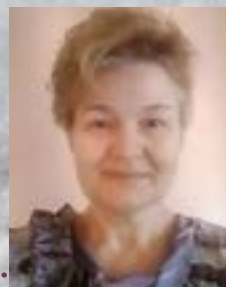
Luptă-te lupta cea bună și ține-te departe de mrejele ofensei, dacă ești nedreptățită în vreo pricină și aruncată în groapa cu lei, ca să nu deschizi o ușă Diavolului; amintește-ți că Preaiubitul și Domnul tău ți-a dat putere să calci peste lei și peste năpârci și peste toată puterea vrăjmașului; dacă totuși ai fost fraudată de vrăjmaș, mărturisește-ți păcatul, apoi racordează-te la sursa puterii prin citirea și meditarea Cuvântului. Să fii sigură că Domnul îți va da izbăvirea și vei vedea lucrări mari....„și te va înălța pe o stâncă”.

Experimentează valoarea rugăciunii în grup, unește-te cu cei cu care te poți uni în vederea ridicării și nu a coborării tale, pentru că El a promis că unde sunt doi sau trei adunați în numele Lui și El va fi în mijlocul lor. În felul acesta vei crește, te vei ruga pentru alții simțind cu ei și vei purta sarcinile celor slabi asemănându-te tot mai mult cu Fiul Preaiubit.

Voi încheia tot cu o mărturisire: nu demult mi-am cumpărat o rochie nouă. O soră din grupul de rugăciune a remarcat și mi-a zis: „ce rochie frumoasă ai și ce bine îți vine”. Când am ajuns acasă privindu-mă în oglindă, am auzit șoapta Duhului spunându-mi la ureche: „Astfel dar, ca o aleasă a lui Dumnezeu sfântă și preaiubită, îmbracă-te cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu îndelungă răbdare.”(vezi Coloseni 3:12). Mi-am amintit că Dumnezeu nu se uită la fața omului, ci la inima lui.

Așa că vă scriu preaiubitelor să ne îmbrăcăm bine.

Așa că v-am scris preaiubitelor ca fiind îmbrăcate bine, să fim cunoscute bine la arătarea slavei Preaiubitului nostru.

Articol realizat de:
Prip Luciana
Biserica Baptistă Sfânta Treime, Deva

„...orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus...”

Iacov 1:17

Privind cu atenție în jurul nostru și la noi însene, observăm calitatea creației. S-ar putea să nu vedem această desăvârșire, pentru că avem probleme mai mici sau mai mari de rezolvat, dar dacă intenția noastră este de a vedea mai profund frumusețea și perfecțiunea creației, avem ocazii infinite de multe.

Ne propunem să-L cunoaștem pe Adonay Creatorul ca Estetician desăvârșit. Frumosul atât de urmărit de noi femeile în multe domenii ale creației divine, ne desfată, ne dă bucurie, de aceea și noi dorim să facem lucruri frumoase și bune.

La prima privire a unei persoane, vedem fața-i împodobită cu ochii a căror iris sau „floare” de o anumită culoare ne înviează, pomeții obrazilor acoperiți de o piele roz-bombon, buzele, nasul, genele sprâncenele, toate sunt frumoase și la locul lor. Să zăbovim puțin asupra pielii ce acoperă tot corpul.

Estetica divină, frumosul creat, este observabil la nivelul pielii atât de variată în diferite zone ale corpului. Pielea la nivelul buzelor de exemplu, este specială ca formă, culoare și rol. Noi femeile accentuăm uneori frumusețea naturală a buzelor care închid și deschid elegant gura pentru o vorbire plăcută, dar și pentru introducerea hranei în gură, într-un mod care ne poate onora.

E bine să ne amintim despre scopul creării pielii care este bun și desăvârșit. Întâi de toate, ne separă de mediul

înconjurător care poate conține pe lângă elemente bune, și multe „rele”. Apoi, „școlărește” să arătăm că pielea intervine prin transpirație în termoreglarea și eliminarea unor substanțe nefolositoare corpului, pe care apoi le înlăturăm printr-o igienă corespunzătoare. Tot substanțe nefolositoare se elimină prin producțiile pielii: părul și unghiile, pe acestea nu le înlăturăm, le scurtăm, când cresc prea mari.

V-ați gândit vreodată că aceste podoabe estetice, părul pentru cap, unghiile pentru degete, ar conține substanțe inutile corpului, pe care, „știe” să le elimine? Noi femeile, dăm importanță atât părului capilar, cât și genelor și sprâncenelor. Esteticianul desăvârșit „a plantat” central și cu gust genele și sprâncenele pe care noi le îngrijim.

Pe această cale am dorit să ne amintim despre piele și rolul ei, s-o îngrijim ca să-și poată îndeplini scopurile pentru care a fost creată.

Să binecuvântăm pe Cel ce a creat pielea, să-l mulțumim pentru dragostea Lui de a ne da frumusețe și apărare prin piele. Să-L preamărim, pentru că a îmbinat armonios esteticul cu utilul.

Să prețuim tot ce e bun și desăvârșit, creat pentru noi cu drag de El, Adonay Eloheyinu cel bun și desăvârșit, prin Fiul Său, Yeshua HaMashiach.

Articol realizat de:
Popa Maria
Comunitatea Evreilor Mesianici - Oradea

Epilog

Se spune că viața e asemenea unei cărți. Și într-un fel așa e. Fiecare an care trece încheie un capitol din existența noastră.

Ne aflăm în ultimele momente ale acestui an. Ultima strigare... Acum nu vom mai vorbi de trecut. Sau poate ar trebui? Și chiar dacă nu am vorbi... el nu dispăre doar pentru că noi alegem să păstrăm tăcerea. Amintiri care ne vor răscoli mereu prezentul, viitorul. Plăcute sau dureroase, vor fi mereu acolo. Regrete. Atât de multe regrete zac în noi, încât nu mai putem trăi fericiți prezentul. Privim în continuu peste umăr cu aceeași întrebare atârând fără răspuns în mintea noastră chinută: DAR DACĂ? Dar dacă aș fi spus da? Dacă aș fi refuzat? Dacă aș fi mers? Dacă aș fi stat? Atât de mulți DACĂ în viețile noastre încât nu putem vedea clar oportunitățile care ne stau înaintea, oamenii care ne iubesc cu adevărat, mâna Tatălui întinsă. Stăm pietrificați în fața ușii care ni s-a trântit în nas, încât nu mai putem vedea fe-reastră deschisă. Și chiar dacă am vedea-o, probabil am sta înaintea ei fără a avea puterea de a ne lua zborul... Încercăm să ne dăm seama unde ne-am frânt aripile. Cine ne-a trântit la pământ?! Descoperim cu stupeoare că propriile alegeri ne-au făurit prezentul. Nimeni vinovat, doar noi. Adevărul e că, am fi putut lua decizii mai inspirate. Nu? Am fi putut face mai mult. Am fi putut asculta mai mult vocea Duhului Sfânt. Am fi putut lupta mai crâncen împotriva firii pământești. Am fi putut susține Adevărul mai des. Am fi putut răspândi Dragostea mai mult. Mai mult... Am fi putut face mai mult.

Totuși, vrei să știi vestea bună? Cartea nu s-a încheiat. E doar final de capitol.

Un altul ne stă înaintea. Un nou an. Noi aventuri ne stau înaintea. Decizii de luat, alegeri de făcut, momente de trăit. Să valorificăm deci ceea ce Dumnezeu a pus în noi și să nu uităm nici o clipă motivul întrupării Lui. Acum, la sfârșit de an, haideți să ne amintim învățăturile iubitului nostru Isus și să încercăm să umblăm în ele cu mai multă perseverență ca până acum. Să iubim mai mult, chiar și pe acei care, în ochii societății sunt greu de iubit, să iertăm mai mult – chiar și pe acei care nu o cer. Să ridicăm pe cei căzuți și să-i hrănim pe cei flămânzi, așa cum Domnul nostru o făcea odinioară. Haideți să fim mai plini de El, mai pasionați, mai pregătiți să-l ascultăm chemarea și mai dornici să ne părăsim zona de confort. Să-l sărbătorim pe Domnul nostru nu doar la sfârșit de an, ci în fiecare moment al lui. Să ducem mai departe Vestea cea Bună! Dumnezeu s-a făcut om, ca noi să fim eliberați de trecuturi dureroase! Ca viitorul nostru să fie unul sigur și cu un final fericit! Anul care urmează, nu trebuie să fie unul înșesat de regrete, ci unul plin de reușite! El își dorește asta pentru noi. Își dorește să ai succes la locul de

muncă, să reușești la examene, să ai prosperitate în căsnicie, să fii vindecat, să fii eliberat de orice viciu. El vrea lucruri bune și minunate pentru tine.

Se spune că regretele nasc monștrii. “În bătlăile vieții, când brațele atârnă neputincioase pe lângă corpul sleit de puteri, când în ochi pătrunde ceața și inima se oprește-ntre două bătlăi, contează ce fel de oameni devenim.” Atunci e momentul definitoriu. Atunci se nasc regretele care la rândul lor, nerezolvate, nasc monștrii. Când ai făcut tot ce se putea și nu a ajuns, Hristos e lângă tine! Permite-I să reducă monștrii la tăcere, iar pe tine să te modeleze în omul care trebuie să fii. Ai luptat cât ai putut și cum ai putut mai bine; Hristos e lângă tine! El te va trece linia de final, doar să-l permiți!

Vă îndemn ca în noul an care vă stă înaintea, să vă alocați puțin timp la fiecare sfârșit de săptămână și să așezați pe hârtie ceea ce Dumnezeu a lucrat în voi, pentru voi sau prin voi în decursul acelei săptămâni și să puneți bilețelul într-un borcănăș sau într-o cutie.

Când o să ne aflăm la finele anului 2017, vreau să deschidem acele borcănășe și să ne amintim momentele frumoase, victoriile pe care Dumnezeu le-a împlinit în viețile noastre, răspunsurile primite la rugăciunile rostite dar și celor nerostite.

Articol realizat de:
Alexandra Cherteș

listă de cumpărături

pentru o iarnă sănătoasă

Iarna, zilele sunt scurte, iar nopțile lungi, temperatura exterioară e scăzută, activitatea fizică în aer liber e minimă, trecerea de la căldura din case la frigul de afară solicită organismul și crește riscul de îmbolnăvire, iar petrecerea timpului în spații închise favorizează “ronțăiala” și excesul de calorii.

Pentru a depăși cât mai în formă această perioadă, trebuie să fim atente la câteva aspecte-cheie, alegerile alimentare putând să contribuie la ameliorarea bunei-dispoziții, la schimbarea funcționării sistemului imunitar și la creșterea rezistenței la frig, totul fără apariția kilogramelor în plus.

Curcanul – vedeta sărbătorilor de iarnă, carnea de curcan ameliorează dispoziția și scade apetitul, conține vitamina E și selenium.

Peștele gras (somon, ton, macrou, sardine) este sursa principală de acizi grași omega 3, substanțe care combat procesele inflamatorii și cresc activitatea sistemului imunitar.

Fructele de sezon – sunt bogate în vitamine, minerale, fibre și apă alături de cantități mari de fitonutrienți. Mare atenție însă că fructele sunt dulci, conțin fructoză și trebuie consumate în cantități moderate, în prima parte a zilei, deoarece după ora 18.00 metabolismul încetinește și surplusul de carbohidrați riscă să fie transformat în grăsime de depozit.

* **Kiwi** – conține cantități mari de vitamina C, care crește imunitatea, inclusiv rezistența la gripă și răceală.

* **Bananele** - au un conținut ridicat de minerale (potasiu, magneziu), vitamine din grupul B, serotonină și triptofan sunt produsul ideal pentru menținerea tonusului psihic în anotimpul rece.

* **Grepfrutul roz** – este bogat în licopen, un fitonutrient care protejează pielea de la interior de îmbătrânire, dar și de acțiunea externă a agenților nocivi (frig, atmosferă săracă în umiditate, vânt) menținându-i suplețea și integritatea.

* **Ananasul proaspăt**, pe lângă vitamina C și fibre, conține bromelină, o enzimă care dizolvă proteinele din carne și le face mai ușor de digerat.

Semințele – de floarea soarelui, dovleac și fructele oleaginoase(nuci, alune, migdale) consummate în cantități mici asigură necesarul de vitamina E cu acțiune antioxidantă, de protecție a pielii și celulelor împotriva acțiunii radicalilor liberi și de stimulare a imunității organismului.

Fasolea Boabe și mazărea sunt o sursă importantă de proteine vegetale, conțin calciu, fier și fibre solubile care scad colesterolul din sânge. Amidonul din fasole și mazăre se absoarbe lent spre deosebire de cel din cartofi, de aceea leguminoasele nu numai că dau sațietate pe o perioadă îndelungată, dar nici nu îngrașă.

Ciupercile – sunt bogate în proteine, în fibre, potasiu, seleniu, zinc și toate vitaminele din grupul B. Substanțele antibiotice din structura lor inhibă și chiar distrug o serie de bacterii, stimulează activitatea leucocitelor (globulele albe din sânge) și cresc rezistența organismului la îmbolnăvire.

Morcovul – alături de ardeiul gras, reprezintă sursa vegetală de betacaroten, un precursor al vitaminei A. Vitamina A, antioxidantă, protejează pielea de factorii nocivi din mediu și crește capacitatea de apărare a organismului împotriva bacteriilor și virusurilor.

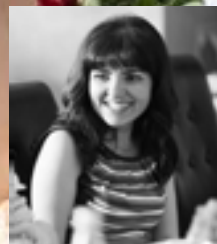
Murăturile în oțet sau în saramură sunt o variantă rezonabilă pentru asigurarea dozei optime de legume în perioada iernii; conțin multă vitamina C și pot înlocui cu succes salata sau alte garnituri.

Sucul de roșii – trebuie să fie prezent în majoritatea mâncărilor de iarnă pentru că sunt bogate în licopen (protejează pielea de frig) au un conținut caloric nesemnificativ față de ulei și dau un gust plăcut.

În final, vă doresc o iarnă binecuvântată cu zâmbete, multă bucurie în casele dvs și mult spor la cumpărături !!!

Articol realizat de:
Camelia Mărginean
Biserica Filadelfia, Tg. Mureș

Biscuiții cu dulceață sunt foarte ușor de pregătit și pot fi o activitate bună de făcut împreună cu cei mici. Se pot împacheta într-un borcan ermetic sau o cutie frumoasă și pot fi un cadou dulce foarte apreciat. Biscuiții cu dulceață sunt foarte fragezi și merg foarte bine lângă băutura caldă de dimineață, iar partea bună este că, închiși în recipient ermetic, pot rezista bine până la 2 săptămâni.

Ingrediente pentru 40 bucăți:

- 200g unt
- 100g zahăr
- un plic zahăr vanilat
- un gălbenuș
- 300g făină
- un pliculeț praf de copt
- o linguriță scorțișoară
- un praf de sare
- dulceață (căpșuni, zmeură)

Mai întâi amestecăm cu mixerul la viteză mare, untul la temperatura camerei, cu zahărul și zahărul vanilat, până avem o spumă și granulele de zahăr nu se mai simt deloc. Adăugăm apoi gălbenușul, iar la final făina, cernută împreună cu praful de copt, sarea și scorțișoara.

Amestecăm cu mixerul sau cu mâna, până avem un aluat omogen, care se dezlipește ușor de pe pereții vasului. Punem aluatul în folie alimentară și îl dăm la frigider o oră. Facem biluțe de aluat, mai mici decât o minge de ping-pong, pe care la așezăm pe hârtie de copt, lăsând spațiu suficient între fiecare, pentru că se întind la copt. Apăsăm cu degetul fiecare biscuit, pentru a-i face o adâncitură în mijloc, pe care o umplem cu dulceață. Coacem biscuiții la 180°C, până sunt ușor rumeniți. Aproximativ 12 minute prima tură, iar la următoarele scădem câte 1-2 minute.

Biscuiți simpli cu dulceață

Articol realizat de:
Natalia Zsoldos
Biserica Betania - Târgu Mureș

Să avem masa plină de Sărbători este ceva obișnuit pentru majoritatea femeilor, însă anul acesta, mai puțin, poate însemna mai mult. Vă invit să avem un sezon plin de semnificație, de bucurie și simplitate. În fiecare an sărbătorim Crăciunul și încercăm să îl sărbătorim plin de semnificație, dar de multe ori sfârșim cu cumpărături, cheltuieli, oboseală, programe încărcate și blocaje în trafic. Cu un Decembrie extenuant. Te-ai oprit vreodată să te întrebi “Cum ar sărbători Isus?”. Ar fugi de la un eveniment la altul, ar cheltui banii pe lucruri nefolositoare, SAU ar dăruia foarte generos pentru a răspunde unor nevoi reale și ar avea timp pentru oamenii din jur?

Cum ar fi dacă sărbătoarea Crăciunului ar semăna mai mult cu Isus? Crăciunul acesta cum ar fi dacă ai cumpăra mai puțin și ai folosi resursele să binecuvântezi pe cineva? Sau ai petrece mai mult timp cu cei dragi. Închinarea este mai importantă decât orice cadou perfect, iar acestea nu ne împlinesc cu adevărat.

Când Crăciunul începe cu închinare, totul devine plin de însemnătate. Aceste sărbători pot fi diferite; mai puțin, poate însemna mai mult. Mai puțin cheltuieli, mai multă dăruire, mai puțină grabă, mai mult timp, mai puțin eu, mai mult din Isus. Când îl pui pe Isus primul, totul devine plin de semnificație. Asigură-te că petreci această sezon cu adevărat și cu însemnătate.

Sărbători cu Isus!

Activitate pentru familie | Cadou handmade | Mic-dejun dulce | Dulciuri pentru colindători

Difuzate în peste 106 de națiuni din întreaga lume, desenele CarTEa CăRTILOR au fost o unealtă puternică de evanghelizare și în România în anii '90. După mai bine de 20 de ani, CarTEa CăRTILOR se întoarce într-un format inedit, pentru o nouă generație de copii.

DESENE ANIMATE DIFUZATE PE TV ȘI DISTRIBUITE PE DVD

Cristi și Oana sunt copiii moderni ai secolului 21, care petrec mult timp împreună cu robotul lor amuzant, Memo. De fiecare dată când se confruntă cu o problemă sau cu o situație neobișnuită, dispozitivul misterios (CarTEa CăRTILOR) îi teleportează în trecut pentru a învăța lecții de viață care se găsesc doar în întâmplările biblice. Lansate în 19 noiembrie 2016 pe Alfa Omega TV, am oferit gratuit dreptul de difuzare și altor stații locale și regionale din întreaga Românie. Prețul unui DVD este de 15 lei.

Sezonul 1 – 13 episoade x 25 minute

Sezonul 2 – 13 episoade x 25 minute – disponibil din vara anului 2017

CARTEA CĂRTILOR ONLINE

Carteacartilor.tv este un site distractiv și sigur pentru copii, unde aceștia pot învăța despre Biblie în timp ce se joacă. Site-ul conține informații despre personaje din Biblie, întrebări din Biblie, versete zilnice de memorat, jocuri și filmulețe scurte din desene. De asemenea, la secțiunea „Vrei să-L cunoști pe Dumnezeu?”, copiii sunt provocați să își predea viața lui Dumnezeu.

DEVOȚIONALUL „AVENTURILE LUI MEMO PRIN LUMEA BIBLIEI”

Acest devoțional de 30 de zile pentru copii se concentrează pe principiile de bază aflate în Biblie, prezentându-le într-un mod interactiv și atractiv pentru cei mici. Fiecare zi cuprinde o lecție și un verset din Biblie, activități interesante cum ar fi căutarea de cuvinte, puzzle și o rugăciune de final. Devoționalul este disponibil online pentru download gratis, iar varianta tipărită poate fi achiziționată la prețul de 10 lei.

APLICAȚIA MOBILĂ CARTEA CĂRTILOR

O aplicație interactivă de citire a Bibliei și învățare a adevărilor biblice. Disponibilă din primăvara anului 2017.

ASISTENȚĂ ÎN ORGANIZAREA DE EVENIMENTE CARTEA CĂRTILOR

Vă oferim posibilitatea de a organiza evenimente de evanghelizare pentru copiii din comunitatea dvs. în care să difuzați unul dintre episoadele primei serii. Vă putem pune la dispoziție elementele grafice (afiș, flyer), materiale consumabile contra cost (baloane, tricouri, brățări, stickere), idei de activități și costumul roboțelului Memo.

PROGRAMĂ PENTRU ȘCOALA DUMINICALĂ

Începând cu ianuarie 2017, vom începe să prelucrăm programa CarTEa CăRTILOR pentru școala duminicală. Fiecare episod din prima serie CarTEa CăRTILOR va avea trei lecții biblice pentru clasele 1-6, lecții însoțite de filmulețe, adevăruri biblice, verset de memorat, jocuri și activități pentru lucru manual. În total vor fi 39 de lecții care pot fi folosite pe parcursul unui an școlar.

Sfaturi pentru concediu

Israel 2016

Pentru o vacanță de neuitat, îți recomandăm un pelerinaj în ȚARA SFÂNTĂ, o destinație râvnită de creștinii din toata lumea, locul unde vei putea să te îmbogățești spiritual și cultural călcând pe urmele pașilor Domnului Isus.

CĂLĂTOREȘTE ȘI TU CU AGENȚIA EVANGHELICĂ *El Nifla tours*

I
S
R
A
E
L

El Nifla tours

Va invita într-o călătorie
UNICA și cu multa SEMNIFICATIE
pasind pe urmele Domnului
nostru scump ISUS
și la propriu și la figurat!

PENTRU DETALII ȘI ÎNSCRIERI:

www.elniflatours.com

elniflatours@yahoo.com

00972-504611988

(Viber și whatsapp)

Pelerinaje
periodice
pentru toate
buzunarele!

Ghid
autorizat:
Pastor
Daniel Stanger

"Picioarele mi se opresc în porțile tale,
Ierusalime! Ierusalime, tu ești zidită
ca o cetate făcută dintr-o bucată!
Acolo se suie seminciile,
seminciile Domnului,
dupa legea lui Israel
ca să laude Numele Domnului."

Psalmul 122

Radio Vocea Evangheliei

Timișoara 92,2 FM,
rve-timisoara.ro
Bucuresti 94.2 FM
Brasov 94.6 FM
Cluj-Napoca 88.3 FM
Constanta 104.4 FM
Hunedoara 98.00 FM
Oradea 92.1 FM
Sibiu 89.4 FM
Suceava 102.7 FM
Moldova Nouă 106.6 FM

Va multumim din suflet.
Domnul sa va binecuvanteze.

Cu drag,
Nelu Ciobota
Radio Vocea Evangheliei
Timisoara
0728276516

Hoții Bucuriei

21 ianuarie 2017
ora 18:00
Invitat: Corina Șandor Martin
Biserica Noul Legământ

Credo TV pe telefonul mobil

O televiziune din suflet, pentru suflet!

Acum ne puteți avea cu ușurință pe telefonul dumneavoastră mobil sau pe tabletă, prin aplicația **Credo TV**, pe cele trei platforme: iOS, Android și Windows Phone.

Aici puteți găsi:

- **Credo TV Live**, 24 ore/zi;
- **Noutăți**, conținând informații despre emisiuni și evenimente viitoare ale Credo TV;
- **Recomandări** cu videoclipuri sau emisiuni;
- **Biblioteca video**, conținând toată arhiva noastră de emisiuni, pe două secțiuni: Emisiuni curente și Playlist-uri;
- **Programul TV**, care vă pune la dispoziție orarul emisiunilor noastre zilnice;
- **Clipuri premium**, fiind o secțiune specială, pe care o oferim gratuit celor care susțin Credo TV prin donații;
- **Butonul Donează**, special creat pentru aceia dintre dumneavoastră care doriți să susțineți răspândirea Evangheliei prin Credo TV.

Descărcați gratuit aplicația Credo TV și recomandați-o și altor persoane!

FUNDAȚIA MATER

Alături de tine când ai nevoie!

Servicii:
Consiliere psihologică
Proiecte educative

Dacă doriți să sprijiniți lucrarea noastră și să contribuiți la costurile de tipărire și editare ale revistei „Suflet de femeie”, vă rugăm să găsiți mai jos, contul în lei deschis la Banca Românească.

RO21BRMA0330033872400000

Vă mulțumim

Contact MATER: Str. 22 Decembrie 1989, nr 12/2, Tg-Mures, Tel: 0265-250.540, www.mater.ro

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împartășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:

str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș

Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:

str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș

Biserica Penticostală FILADELFIA:

str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș

Biserica Penticostală BETHEL:

str. Arany Janos nr. 24-26, Târgu Mureș

www.sufletdefemeie.ro

